Publicația Regi

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 3050 | Vineri 13 august 1954 | 4 PAGINI — 20 BANI

In interiorul ziarului:

ANI DE AVINT CREATOR: **Prof. Z. Vancea** — Un deceniu de succese și învățăminte pentru creația muzicală; **Z. Palli** — In împrejurări prielnice arta înflorește; **Prof. C. Ressu** — Privind în trecut și în viitor; **E. Jebeleanu** — Lumină și libertate; Decada manifestărilor culturale în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei (pag. 2-a).

IN INTIMPINAREA MARETEI ANIVERSARI: **N. Mocanu** — Zile de întrecere la „Electroprecizia"; Și-au depășit angajamentele: Prin întreprinderile industriei alimentare (pag. 3-a).

Gh. Tache — Zece ani de la eliberare — cinci ani în gospodărie agricolă colectivă (pag. 3-a).

SCRISORI CĂTRE „SCINTEIA": **V. Frunză** — Tocmai în timpul treierișului (pag. 3-a).

A. Cernea — O puternică demascare a planurilor de refacere a militarismului german (pag. 4-a).

Pentru asigurarea securității colective în Europa! (pag. 4-a).

Un atac provocator al elementelor fasciste la Tokio (pag. 4-a).

Vizita în U.R.S.S. a delegației partidului laburist englez (pag. 4-a).

Chemările de 23 August 1954 ale C. C. al P. M. R.

1. Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului romîn!

2. Trăiască a zecea aniversare a eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică și a răsturnării dictaturii fasciste de către forțele patriotice populare, conduse de Partidul Comunist Romîn! Trăiască poporul romîn stăpîn pe soarta sa!

3. Salutul nostru fierbinte marelui popor sovietic — ziditorul comunismului! Trăiască și înflorească prietenia de nezdruncinat și colaborarea frățească dintre poporul romîn și marele popor sovietic!

4. Oameni ai muncii! Să contribuim prin munca noastră creatoare la apărarea păcii!

5. Să luptăm pentru asigurarea securității colective în Europa, pentru pace între popoare, pentru dezvoltarea legăturilor economice și culturale între toate țările, pentru zdrobirea oricăror uneltiri ale dușmanilor păcii!

6. Salut fierbinte marelui popor chinez, care luptă cu succes sub conducerea partidului comunist pentru dezvoltarea și întărirea orînduirii democrat-populare în China, pentru menținerea păcii în Asia și în întreaga lume!

7. Salutul nostru frățesc oamenilor muncii din țările de democrație populară, care, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, construiesc cu succes socialismul!

8. Salut eroicului popor vietnamez, care luptă pentru reconstrucția economică și culturală a patriei, pentru realizarea unității naționale, pentru pace, democrație și independență națională!

9. Salut frățesc eroicului popor al Republicii Populare Democrate Coreene, care luptă cu succes pentru refacerea economiei naționale, pentru pace, pentru unificarea națională a Coreei pe baze democratice!

10. Salut frățesc poporului Republicii Democrate Germane și tuturor forțelor democratice din Germania, care luptă pentru o Germanie unită, democrată și iubitoare de pace!

11. Salut frățesc popoarelor din țările capitaliste și coloniale, care luptă pentru o pace trainică, pentru un trai mai bun, pentru progres social, pentru libertate și independență națională!

12. Oameni ai muncii din Republica Populară Romînă! Să strîngem și mai mult rîndurile în jurul Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului R.P.R., să ne mobilizăm forțele și energia creatoare pentru măreața cauză a construirii societății socialiste în scumpa noastră patrie!

Trăiască unitatea dintre partid, guvern și popor!

13. Trăiască Forțele Armate ale R.P.R. — strajă neclintită a păcii și securității patriei noastre!

Ostași și ofițeri ai Forțelor Armate ale R.P.R., ridicați-vă cu perseverență nivelul cunoștințelor militare și politice, perfecționați-vă măiestria de luptă!

14. Oameni ai muncii din R.P.R.! Întîmpinați cea de a 10-a aniversare a eliberării noastre naționale cu noi succese în muncă! Luptați pentru dezvoltarea continuă a industriei, pentru un puternic avînt al producției bunurilor de larg consum, pentru creșterea bunei stări materiale și culturale a poporului!

15. Oameni ai muncii din R.P.R.! Luptați cu avînt pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea agriculturii, în vederea mai bunei aprovizionări a oamenilor muncii cu produse agricole și a industriei cu materii prime!

16. Muncitori și muncitoare, ingineri și tehnicieni! Desfășurați larg întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului de producție la toți indicii! Luptați pentru sporirea producției, pentru ridicarea productivității muncii, pentru folosirea deplină a utilajului, pentru un regim strict de economii, pentru reducerea prețului de cost, pentru îmbunătățirea calității produselor! Întăriți disciplina în producție!

17. Cinste inovatorilor, raționalizatorilor și fruntașilor în producție din industrie și agricultură, care luptă cu succes pentru răspîndirea și aplicarea pe scară largă a tehnicii și a metodelor de lucru înaintate!

18. Muncitori, ingineri și tehnicieni din industria petroliferă! Luptați pentru sporirea producției de țiței, dați mai multe produse petrolifere de calitate superioară! Aplicați pe scară cît mai largă forajul rapid și cu apă! Dați în producție cît mai multe sonde înainte de termen!

19. Muncitori, ingineri și tehnicieni din industria carboniferă! Luptați pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție la toți indicii de către toate minele! Extindeți metoda graficului ciclic, folosiți din plin utilajul! Reduceți prețul de cost al cărbunelui!

20. Muncitori, ingineri și tehnicieni din industria metalurgică și a construcțiilor de mașini! Folosiți întreaga capacitate de producție a întreprinderilor! Sporiți necontenit producția și îmbunătățiți calitatea utilajelor și a mașinilor necesare industriei și agriculturii! Creați și dezvoltați pe lîngă fiecare întreprindere secții producătoare de bunuri de larg consum!

21. Muncitori, ingineri și tehnicieni din industria chimică! Măriți capacitatea de producție a întreprinderilor prin mai buna folosire a rezervelor interne! Sporiți necontenit producția de îngrășăminte minerale, coloranți și alte produse chimice! Dezvoltați prin toate mijloacele producția bunurilor de larg consum!

22. Muncitori și muncitoare, tehnicieni și ingineri din industria ușoară! Luptați pentru utilizarea deplină a mașinilor, pentru folosirea rațională a materiilor prime! Dați oamenilor muncii mai multe țesături, confecții, încălțăminte și alte mărfuri, într-un sortiment mai larg și de calitate superioară!

23. Oameni ai muncii din industria alimentară! Sporiți producția și îmbunătățiți calitatea produselor! Dați mai multe produse de carne, lapte, pește, grăsimi, zahăr și alte mărfuri necesare consumului popular!

24. Oameni ai muncii din industria electrotehnică și energetică! Sporiți producția de utilaj și aparataj electric! Asigurați aprovizionarea continuă, fără întrerupere, a industriei cu cantități sporite de energie electrică! Produceți cît mai multe și mai bune produse de larg consum!

25. Muncitori, ingineri și tehnicieni constructori! Executați mai bine și mai repede construcțiile de noi întreprinderi, instituții social-culturale și locuințe! Realizați în termen construcțiile necesare agriculturii și industriei bunurilor de larg consum! Îmbunătățiți organizarea muncii pe șantiere și asigurați o mai bună folosire a mecanismelor! Luptați împotriva risipei!

26. Muncitori, tehnicieni și ingineri din industria materialelor de construcții! Dați șantierelor de construcții mai mult ciment, mai multă cărămidă, țiglă și alte materiale de construcție, prin mai buna folosire a agregatelor și a timpului de lucru, prin aplicarea și generalizarea metodelor înaintate!

27. Muncitori, tehnicieni și ingineri din transporturi! Folosiți la maximum capacitatea mijloacelor de transport! Înlăturați timpii de imobilizare a materialului rulant! Asigurați transportarea la timp și în bune condițiuni a cerealelor și a tuturor mărfurilor!

28. Muncitori, ingineri și tehnicieni din industria lemnului! Asigurați îndeplinirea planului de scoatere și transport a lemnului! Îmbunătățiți organizarea producției! Dați oamenilor muncii cantități tot mai mari de materiale lemnoase, hîrtie și mobile de calitate superioară!

29. Țărani muncitori! Luptați pentru ridicarea producției agricole la hectar, dezvoltați creșterea animalelor, faceți să sporească mereu cantitățile de produse vegetale și animale!

30. Țărani muncitori! Asigurați strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei din acest an! Grăbiți treierișul! Dezmiriștiți ogoarele!

31. Țărani muncitori! Îndepliniți, în termen scurt, însămînțările de toamnă! Aplicați la toate lucrările metodele agrotehnice înaintate, faceți arături adînci de toamnă pe suprafețe cît mai mari!

32. Țărani muncitori! Îndeplinindu-vă conștiincios îndatoririle către stat, contribuiți la dezvoltarea economiei naționale, la ridicarea nivelului de trai material și cultural al întregului popor muncitor!

33. Țărani muncitori! Contractarea și valorificarea produselor agricole prin organele de stat și cooperatiste vă dau mari avantaje pentru ridicarea nivelului vostru de trai! Valorificați prin cooperație produsele agricole vegetale și animale!

34. Țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii! Folosiți din plin ajutorul pe care vi-l dă statul democrat-popular pentru sporirea producției agricole vegetale și animale, în scopul ridicării nivelului de trai al familiilor voastre și al dezvoltării economiei naționale!

35. Țărani muncitori, membri ai gospodăriilor agricole colective și ai întovărășirilor agricole! Luptați pentru obținerea de recolte bogate, pentru mărirea avutului obștesc al gospodăriilor colective, pentru crearea și dezvoltarea fermelor de creștere a animalelor! Faceți din gospodăriile colective și întovărășirile agricole un exemplu demn de urmat pentru țărănimea muncitoare!

36. Tractoriști, muncitori și tehnicieni din S.M.T.-uri! Folosiți din plin capacitatea tractoarelor și a mașinilor agricole! Respectați cu strictețe normativele de îngrijire și reparații a mașinilor! Îmbunătățiți neîncetat calitatea muncii voastre!

37. Muncitori și tehnicieni din gospodăriile agricole de stat! Faceți din fiecare gospodărie de stat un model de gospodărie agricolă socialistă! Luptați împotriva risipei și a proastei gospodăriri a avutului socialist! Dați tot mai multe produse marfă pentru nevoile oamenilor muncii și ale industriei socialiste!

38. Oameni ai muncii din industria locală și cooperația meșteșugărească! Măriți producția și îmbunătățiți calitatea mărfurilor de larg consum! Folosiți cît mai mult resursele locale! Dați obiecte de uz casnic, de îmbrăcăminte și de încălțăminte mai multe, mai bune și mai ieftine!

39. Lucrători din comerțul de stat și cooperatist! Îmbunătățiți necontenit schimbul de mărfuri între oraș și sat! Îndepliniți la timp planul de achiziții și contractări! Luptați pentru reducerea cheltuielilor de circulație, pentru satisfacerea cerințelor de mărfuri necesare oamenilor muncii, pentru o cît mai bună deservire a consumatorilor!

40. Lucrători din poștă și telecomunicații! Îmbunătățiți funcționarea poștei, telegrafului, telefonului și radio-ului! Dezvoltați și perfecționați mijloacele de telecomunicații! Luptați pentru o cît mai bună deservire a populației!

41. Deputați ai sfaturilor populare! Strîngeți necontenit legătura cu alegătorii! Mobilizați țărănimea muncitoare pentru terminarea la timp și în bune condițiuni a muncilor agricole, pentru mărirea producției agricole vegetale și animale! Luptați pentru folosirea tuturor forțelor și posibilităților locale în vederea dezvoltării producției bunurilor de larg consum!

42. Lucrători din aparatul de stat! Perfecționați neobosit munca aparatului de stat, stîrpiți din rădăcini birocratismul și nepăsarea față de nevoile oamenilor muncii! Întăriți disciplina de stat! Respectați cu strictețe legalitatea populară!

43. Oameni ai științei, artei și literaturii! Puneți cunoștințele și capacitatea voastră creatoare în slujba operei de construire a socialismului, în slujba ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al poporului nostru!

44. Oameni de știință, ingineri și tehnicieni din agricultură! Luptați pentru aplicarea în producție a rezultatelor cercetărilor științifice! Răspîndiți pe scară largă metodele înaintate de muncă, pentru continua dezvoltare a agriculturii!

45. Lucrători pe tărîmul sanitar! Îmbunătățiți și dezvoltați sistemul de ocrotire al sănătății poporului! Ridicați nivelul muncii în instituțiile medicale și sanitare! Aplicați în practică realizările științei medicale!

46. Profesori, învățători și educatori! Îmbunătățiți calitatea învățămîntului și a muncii de educație în școli, institute și facultăți! Educați copiii și tineretul în spiritul dragostei și devotamentului față de scumpa noastră patrie și al prieteniei între popoare! Creșteți cetățeni culți și instruiți, constructori activi ai societății socialiste!

47. Tineri și tinere! Munciți cu tot entuziasmul și avîntul vostru tineresc pentru însușirea științei, tehnicii și culturii înaintate! Fiți luptători hotărîți și activi pentru victoria măreței cauze a socialismului în patria noastră scumpă!

48. Pionieri și școlari! Însușiți-vă cu hărnicie și dîrzenie cunoștințele! Păstrați cu strictețe disciplina școlară, respectați pe profesorii și învățătorii voștri și pe cei mai în vîrstă ca voi! Luptați pentru a obține succese tot mai bune la învățătură!

49. Femei, mame, soții și surori! Pentru viața fericită a voastră, a copiilor, soților și fraților voștri, luați parte tot mai activă la lupta pentru construirea socialismului și apărarea păcii!

50. Comuniști și utemiști! Fiți în primele rînduri în lupta pentru sporirea producției industriale și agricole, pentru creșterea bunei stări a poporului nostru muncitor!

Strîngeți și mai mult legăturile partidului cu masele! Fiți pildă de disciplină, vigilență și devotament pentru cauza poporului nostru muncitor!

51. Trăiască alianța de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, temelia regimului democrat-popular!

52. Trăiască frăția dintre poporul romîn și minoritățile naționale din R.P.R.!

53. Trăiască și înflorească scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă!

54. Trăiască poporul nostru muncitor care, sub conducerea partidului, construiește cu succes o viață nouă și fericită în scumpa noastră patrie!

55. Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, forța conducătoare și îndrumătoare a poporului muncitor, inspiratorul și organizatorul victoriilor noastre! Să întîmpinăm cel de-al 2-lea Congres al P.M.R. cu noi succese în opera de dezvoltare a economiei naționale și a culturii, de îmbunătățire a traiului oamenilor muncii!

56. Trăiască Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și guvernul Republicii Populare Romîne!

57. Slavă marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice!

58. Sub steagul lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, sub conducerea partidului, înainte spre victoria socialismului!

O sărbătorească manifestare a culturii

Astăzi începe în întreaga țară „Decada manifestărilor culturale în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei".

Manifestările culturale ce se desfășoară în zilele dintre 13 și 24 august vor oglindi odată mai mult dezvoltarea pe care au luat-o în țara noastră, în cei zece ani de la eliberare, arta, știința și literatura, întreaga noastră cultură.

Este știut că, în ce privește cultura unui popor, zece ani reprezintă o perioadă de timp foarte scurtă. Cu atît mai grăitoare sînt realizările deosebit de însemnate dobîndite în acest scurt răgaz, cu atît mai puternic vorbesc ele despre grija partidului clasei muncitoare pentru ridicarea culturală a poporului și pentru făurirea unei culturi înaintate, despre justețea căii arătate de partid, despre condițiile noi de viață și muncă de care se bucură oamenii culturii, despre forțele creatoare și talentele fără număr pe care poporul nostru, odată descătușat, le-a putut scoate nestingherit la iveală. Acum, de la înălțimea acestor succese, apare și mai limpede cît de ticăloasă a fost politica regimului burghezo-moșieresc, care înăbușea dezvoltarea culturii și condamna cea mai mare parte a populației țării la întuneric, ignoranță, analfabetism.

De la eliberarea țării de către Armata Sovietică, de la statornicirea regimului popular, viața culturală a luat un avînt cum nu s-a mai cunoscut vreodată în trecutul țării noastre. Au fost construite sute de lăcașuri de cultură. În regiuni în care odinioară stăpînea analfabetismul, astăzi întîlnești mii de biblioteci populare. O binefăcătoare prefacere a cunoscut învățămîntul nostru: pentru prima dată școlile de toate gradele au devenit cu adevărat accesibile oamenilor muncii și fiilor lor; numărul școlilor și al institutelor de tot felul, al elevilor și studenților a crescut vertiginos. Au fost întemeiate și funcționează tot mai rodnic mii și mii de cămine culturale. Ziarul, cartea și radio-ul, cluburile și echipele artistice, caravanele cinematografice au devenit o realitate a vieții de zi cu zi. Sub conducerea partidului masele populare făuresc nu numai o economie nouă, înfloritoare, ci și o cultură nouă, bogată în idei înalte, consacrată omului și fericirii lui.

Dezvoltînd tot ce a fost de preț în moștenirea culturală, știința, literatura și arta s-au legat din ce în ce mai strîns de viața poporului, de preocupările și lupta lui; tocmai din acest fapt și-au tras seva succesele tot mai mari pe care le-au cunoscut de la an la an. Exemplul cuceririlor culturale ale poporului sovietic a dat intelectualilor și maselor largi populare un puternic imbold pentru făurirea și dezvoltarea culturii noastre socialiste în conținut și naționale în formă. Fiecare realizare a fost dobîndită nu spontan, ci prin lupta dîrză, ascuțită și continuă împotriva rezistenței pe care o opuneau vechea ideologie, prejudecățile, teoriile antiștiințifice, formalismul.

Azi, poporul nostru — de la aplicarea regulilor agrotehnice pînă la vizionarea unui spectacol de artă — e un popor care învață și își însușește tot mai profund bunurile culturii. Creșterea conștiinței și a nivelului cultural-politic al maselor muncitoare stă la temelia a tot ce se construiește în țara noastră.

Manifestările culturale din decada 13-24 august ne dau, odată mai mult, un sentiment de mîndrie pentru drumul străbătut; ele oglindesc nu numai cît de puternic se identifică intelectualitatea noastră înaintată cu poporul, cu aspirațiile și bucuriile lui, ci și cu cîtă dragoste prețuiesc oamenii noștri de cultură ziua de 23 August care a însemnat și începutul renașterii culturale a poporului, vieții noi de care se bucură intelectualitatea țării noastre. Este grăitoare participarea numeroasă și însuflețită a oamenilor de cultură din rîndurile minorităților naționale, al căror talent a căpătat în ultimii zece ani posibilități depline de manifestare. Prin aceste manifestări, cărturarii, oamenii culturii cinstesc și pe acest tărîm a zecea aniversare a eliberării patriei și își exprimă prin înfăptuirile lor participarea la munca și lupta oamenilor muncii, atașamentul față de partid și de poporul muncitor.

Timp de zece zile, parcurile, grădinile și piețele publice, estradele, scenele teatrelor — în Capitală, în toate orașele țării, în comune — vor fi ocupate de nenumărate colective de artiști amatori și profesioniști, — cîntăreți, dansatori, actori, muzicanți. La 18 august începe finala concursului pe țară al echipelor artistice din cadrul căminelor culturale; la concurs au participat zeci și zeci de mii de oameni. Asemenea concursuri, devenite tradiționale în cei zece ani de la eliberarea patriei, ilustrează participarea în masă, activă, a poporului la viața artistică și culturală a țării. În cursul decadei se vor desfășura de asemenea mari serbări cîmpenești, dansuri de masă, jocuri distractive, carnavaluri ale tineretului, precum și un festival al filmelor romînești și sovietice.

În întîmpinarea zilei de 23 August apar noi opere ale scriitorilor, dedicate vieții de azi a poporului nostru liber. Romanele și schițele, poeziile și poemele, piesele și scenariile scriitorilor noștri oglindesc legătura tot mai strînsă a literaturii cu viața poporului, oglindesc succesele literaturii pe calea largă și rodnică a realismului socialist. Vitrinele librăriilor și bazarelor cărții vor înfățișa noi tipărituri științifice — oglindind cuceriri ale oamenilor de știință care muncesc pentru progresul continuu al țării noastre — albume de artă plastică, tipărituri muzicale etc. Vor fi auzite în această decadă noi poeme simfonice, uverturi, cîntece de masă, create de compozitori în cinstea zilei de 23 August. Se va deschide o expoziție retrospectivă, înmănunchind opere de seamă create de artiștii plastici în ultimii zece ani. Va fi prezentat noul film artistic romînesc „Răsare soarele" („Nepoții gornistului", partea a II-a) care se adaugă realizărilor cinematografiei noastre create în anii regimului democrat-popular.

Buchetul impunător al manifestărilor culturale prilejuite de sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei oglindește faptul că întreaga activitate creatoare a poporului muncitor, toate eforturile pe care oamenii muncii le depun sub conducerea partidului, au drept scop să facă viața omului mai frumoasă, mai plină de bucurii.

Însemnătatea decadei constă nu numai în caracterul ei sărbătoresc. Manifestările culturale din zilele acestea trebuie să constituie un prilej de răspîndire mai largă și mai adîncă a realizărilor culturale — și totodată un prilej de strîngere și mai puternică a legăturilor științei, literaturii și artei cu masele populare, un prilej de stimulare și antrenare a oamenilor de știință și artă în munca de creare a unor noi opere cu un conținut de tot mai înaltă valoare, care să răspundă necesităților și exigențelor crescînde ale poporului. Decada trebuie să ducă la îmbunătățirea muncii de popularizare și difuzare a cărții. Decada este menită să determine activizarea și creșterea calitativă a muncii bibliotecilor, cluburilor, căminelor culturale, colțurilor roșii etc., atragerea mai largă a maselor și la activitatea culturală. O mare însemnătate are antrenarea tineretului în activitatea culturală; numai însușindu-și cultura, tînăra generație poate dobîndi o educație cu adevărat comunistă.

Larga participare a maselor la manifestările din timpul decadei trebuie să ducă la sădirea mai sistematică a cunoștințelor științifice și politice în mase, îndeosebi la sate.

Rezultatele acestor zece ani de avînt puternic al culturii sînt dătătoare de încredere în forțele creatoare ale poporului nostru, sînt îmbold spre noi înfăptuiri.

Decada manifestărilor culturale e chemată să contribuie ca oamenii de artă și știință să fie mereu mai legați de viața și aspirațiile poporului, să făurească opere care să îmbogățească mai departe cultura noastră.

Oameni ai științei, artei și literaturii! Puneți cunoștințele și capacitatea voastră creatoare în slujba operei de construire a socialismului, în slujba ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al poporului nostru!

„Forajul negru"

PLOEȘTI (coresp. „Scînteii"). — În cadrul oficiului de foraj Boldești — unul din cele mai importante șantiere petrolifere ale patriei noastre — întrecerea socialistă a cuprins majoritatea brigăzilor și echipelor de sondori. Nu de mult, echipele maiștrilor sondori Gogu Constantin, Nicolae Dumitru, Vasile Gheorghe și Ion Savu, conduse de brigadierul Ion Soricu, au dat producției cu 29 de zile înainte de termen sonda 790. Acest eveniment a fost sărbătorit cu însuflețire de colectivul oficiului de foraj. Sonda face parte din primul grup de sonde săpate după metoda sovietică a forajului cu noroaie tratate cu cărbune.

Forajul sondelor prin folosirea noroaielor tratate cu cărbune — „forajul negru", cum îi mai spun sondorii — deschide noi perspective șantierelor petrolifere. Noul fluid de sapă are o serie de proprietăți pe care nu le întîlnim la noroaiele obișnuite. Datorită filtrațiilor reduse — care înainte nu se puteau obține decît prin folosirea noroaielor speciale și scumpe — se evită o serie de accidente — mansonări, prinderi la put etc. Filtrațiile mici permit micșorarea viscozității și deci o sporire simțitoare a vitezei mecanice de foraj.

Noroiul de sapă tratat cu cărbune — lignit de Sărmășag — reduce simțitor prețul de cost, deoarece cărbunele înlocuiește chimicalele scumpe. El este cu 50—60% mai ieftin decît noroiul obișnuit de sapă. Calitatea noului fluid se menține un timp mult mai îndelungat.

Folosirea acestei metode sovietice a dat posibilitate echipelor de sondori ca, în întrecerea socialistă, să obțină importante succese în reducerea prețului de cost pe metru forat. În cursul lunii iulie, 4 brigăzi de sondori, aplicînd metoda forajului cu noroaie tratate cu cărbune, au realizat economii în valoare de aproape 30.000 lei.

Organizația de partid a intensificat munca politică printre brigăzile de sondori, îndemnîndu-le să studieze mai adînc experiența forajului cu noroaie tratate cu cărbune și să aplice această metodă sovietică la săparea noilor sonde. Brigada de sondori de la sonda 869, condusă de tov. Gh. Dumitru, și cea de la sonda 610, condusă de tovarășii Gheorghe Firiceanu și Ion Limban, sînt acum fruntașe în aplicarea noii tehnologii sovietice. Prima a depășit, în luna iulie, planul de foraj cu 27,47%, iar cea de a doua a săpat de două ori mai mulți metri decît în luna iunie.

În prezent, aproape 20 de echipe de sondori, folosind „forajul negru", metodele rapide de lucru și dispozitivele micii mecanizări, obțin rezultate deosebite în ceea ce privește mărirea producției și reducerea prețului de cost.

Există condiții ca această metodă sovietică să fie extinsă și pe alte șantiere petrolifere ale regiunii.

ANI DE AVÎNT CREATOR

Un deceniu de succese şi învăţăminte pentru creaţia muzicală

Prof. ZENO VANCEA
compozitor

Chiar fără a avea încă perspectiva istorică necesară pentru o mai obiectivă analiză a creaţiei muzicale romîneşti de azi, cercetătorul istoriei muzicii noastre poate afirma totuşi de pe acum că perioada cuprinsă între 23 August 1944 şi 23 August 1954 este una dintre cele mai bogate, mai variate şi mai interesante perioade din cîte a cunoscut muzica romînească.

Desigur, fără pilda minunată a înaintaşilor noştri care, luptînd cu condiţiile vitrege ale timpului, au creat temelia muzicii romîneşti şi au făurit din elemente populare un limbaj muzical evoluat, înflorirea creaţiei muzicale de astăzi n-ar fi fost realizabilă într-un timp atît de scurt. Dar nu mai puţin adevărat este că pilda strălucită a înaintaşilor n-ar fi fost suficientă pentru ca muzica romînească de astăzi să poată lua un avînt atît de considerabil. Acest avînt, această înflorire, au fost determinate de transformările revoluţionare care au urmat după eliberarea ţării noastre, de statornicirea regimului de democraţie populară, profund interesat în dezvoltarea culturii şi artei, de ajutorul şi de îndrumarea neobosite acordate creatorilor de către partidul clasei muncitoare.

In trecut, în epoca regimului burghezo-moşieresc, muzicienii romîni, din cauza orientării cosmopolite a claselor conducătoare, au avut de înfruntat indiferenţa publicului burghez şi a cercurilor oficiale; ei nu puteau trăi de pe urma creaţiei lor, nu aveau posibilităţi de tipărire şi difuzare. Astăzi, cînd în regimul nostru de democraţie populară arta a devenit o problemă de stat, compozitorii se bucură de sprijinul moral şi material al partidului şi guvernului, li se acordă premii şi titluri, primesc comenzi de stat, iar lucrările lor, tipărite în condiţii excelente, se bucură de o difuzare din ce în ce mai largă, sînt iubite şi cîntate de mase. Pentru a ilustra deosebirea de tratament de care au avut parte compozitorii din trecut şi situaţia schimbată de astăzi, vom aduce două exemple edificatoare. Neavînd sprijinul statului, vechea „Societate a Compozitorilor Romîni", de la înfiinţarea ei — care a avut loc în anul 1920 — pînă în 1944, n-a putut să dea în vileag decît circa 20 de tipăriturl muzicale. Astăzi, numărul lucrărilor tipărite (simfonii, cantate, muzică de cameră, coruri, muzică uşoară, cîntece de masă) se ridică la peste 500, compozitorii primind pentru lucrările lor o retribuţie corespunzătoare. În timp ce în trecut singura înghebare simfonică romînească rezerva în repertoriul ei lucrărilor romîneşti un loc cu totul redus, astăzi, în concertele date de cele 14 înghebări simfonice din ţara noastră figurează de regulă una sau chiar două compoziţii romîneşti, ascultate de săli arhipline. Cît de diferită este această situaţie faţă de trecut, cînd compozitorii romîni, pentru a-şi face compoziţiile cunoscute, erau nevoiţi să organizeze concerte pe cheltuiala lor, în faţa unor săli de multe ori goale!

Schimbările fundamentale din viaţa noastră muzicală sînt indisolubil legate de prefacerile profunde care se petrec în gîndirea compozitorilor, în concepţiile lor despre rolul artei în societate, de rîvna lor de a-şi însuşi cea mai înaintată metodă de creaţie — metoda realismului socialist. Bucurîndu-se de îndrumarea permanentă a partidului, compozitorii au înţeles că muzica îşi poate îndeplini înalta ei menire socială numai atunci cînd are o forţă mobilizatoare prin conţinutul ei de idei şi sentimente, oglindind cu o înaltă măiestrie artistică viaţa şi lupta maselor, că opera de artă nu este valabilă decît în măsura în care corespunde aspiraţiilor şi sentimentelor adînci ale poporului. Studierea şi valorificarea folclorului, cultivarea tradiţiei clasice, orientarea spre o muzică melodioasă, clară şi accesibilă — aceste principii preconizate de partid au devenit principii estetice de bază în activitatea compozitorilor romîni.

Succesele muzicii romîneşti în aceşti 10 ani ne umplu de o legitimă mîndrie. Mai avem însă multe de făcut. O serie de genuri ale muzicii — simfonia, opera, corala — n-au luat încă dezvoltarea cuvenită. Exigenţele auditorilor de astăzi pun în faţa noastră mari sarcini în ridicarea măiestriei artistice, în lupta împotriva rămăşiţelor formalismului, pentru crearea unor opere muzicale demne de vremea pe care o trăim. Trebuie să învăţăm cu mai mult sîrg din operele şi din pilda de înaltă conştiinciozitate profesională a marilor compozitori clasici, de la Beethoven, Ceaikovski, de la Glinka şi Mozart, de la compozitorii sovietici de astăzi. Să fim mai exigenţi faţă de ceea ce creăm. „Exigenţa critică şi măiestria sînt două noţiuni legate între ele. Fiind mai exigenţi cu noi înşine, vom ridica nivelul măiestriei noastre. Ridicînd nivelul măiestriei, ne vom impune fără încetare noi înşine noi exigenţe", — scrie într-un articol Haciaturian. Aceste cuvinte ale eminentului compozitor sovietic sînt valabile şi pentru noi.

Partidul şi guvernul, întregul popor muncitor aşteaptă de la compozitori lucrări din ce în ce mai valoroase. Trebuie să fim demni de încrederea care ni se acordă. Condiţiile de trai şi de muncă create muzicienilor din ţara noastră de către partid şi guvern, cerinţele artistice din ce în ce mai mari ale unui public nou, al cărui număr creşte din ce în ce mai mult, legătura tot mai strînsă a compozitorilor cu masele populare, devotamentul lor pentru cauza construirii socialismului, elanul irezistibil care caracterizează eforturile tuturor categoriilor de oameni ai muncii în munca lor de zidire a unei vieţi noi — toate acestea fac ca muzica din ţara noastră să devină din ce în ce mai bogată şi mai valoroasă.

Decada manifestărilor culturale în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei

Cu prilejul decadei manifestărilor culturale organizate în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, în Capitală, pe scenele marilor teatre de vară, la estradele din parcuri şi grădini şi în diferite alte săli de spectacole îşi vor da concursul colectivele teatrelor dramatice şi muzicale din Bucureşti şi Opera Romînă de Stat din Cluj, care întreprinde în momentul de faţă un turneu în Capitală, Filarmonica din Bucureşti, orchestrele simfonice ale Radiodifuziunii şi cinematografiei, marile ansambluri artistice ale Ministerului Forţelor Armate, Consiliului Central al Sindicatelor, Ministerului Afacerilor Interne, Uniunii Tineretului Muncitor, Ansamblul de Estradă din Bucureşti, Ansamblul sfatului popular al Capitalei şi numeroase formaţiuni artistice de amatori ale sindicatelor şi căminelor culturale.

În Capitală şi în celelalte oraşe ale ţării în cadrul decadei manifestărilor culturale organizate în cinstea lui 23 August îşi vor da concursul colectivele teatrelor dramatice şi muzicale, orchestrele simfonice şi populare, ansamblurile artistice profesioniste şi cele de amatori. Vor avea loc de asemenea o serie de concerte în cadrul cărora vor fi prezentate noi creaţii ale compozitorilor noştri.

Tot în această perioadă, în Capitală se vor deschide o expoziţie de artă plastică retrospectivă şi o expoziţie de grafică şi se vor organiza expoziţii cu lucrări prezentate de artiştii amatori participanţi la concursul de creaţie populară pe tema „Prietenia romîno-sovietică".

În cadrul decadei manifestărilor culturale vor apare, de asemenea, numeroase titluri de noi cărţi de literatură, ştiinţă etc. Se vor organiza, de asemenea, bazare ale cărţii care vor cuprinde cele mai noi lucrări ale scriitorilor noştri şi ale scriitorilor de peste hotare, editate în cinstea zilei de 23 August. Totodată, în Capitală şi diferite alte localităţi din ţară vor avea loc întîlniri între scriitori şi cititori. La aceste întîlniri, scriitorii vor vorbi despre însemnătatea zilei de 23 August şi despre dezvoltarea literaturii noastre în cei 10 ani de libertate.

În cluburile studenţeşti, ale elevilor şcolilor medii, vor fi organizate conferinţe, manifestări cultural-artistice, întîlniri ale tineretului şi pionierilor cu scriitori, cu ostaşi şi ofiţeri ai armatei noastre care au participat la lupta comună alături de Armata Sovietică împotriva hitleriştilor.

Între 13—24 august în Capitală şi în alte oraşe ale ţării, precum şi în numeroase comune care au cinematografe proprii, Direcţia Difuzării Filmului, împreună cu Consiliul Central al Sindicatelor şi Consiliul General A.R.L.U.S., va organiza un festival al filmului sovietic şi romînesc.

Tot în această perioadă, în Capitală va avea loc etapa finală a celui de al treilea concurs pe ţară al echipelor artistice ale căminelor culturale, caselor raionale de cultură şi colţurilor roşii.

Manifestările culturale organizate în cinstea zilei de 23 August se vor încheia cu mari serbări cîmpeneşti, focuri de tabără şi carnavaluri ale tineretului, care vor avea loc în Bucureşti şi în marile oraşe ale patriei.

Decada manifestărilor culturale, organizată în cinstea zilei de 23 August, va constitui un prilej de trecere în revistă a marilor realizări obţinute de poporul nostru muncitor în toate domeniile culturii, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, în cei 10 ani de libertate.

(Agerpres)

Privind în trecut şi în viitor

Prof. CAMIL RESSU
pictor
Laureat al Premiului de Stat

Cînd mă gîndesc la aceşti zece ani care au trecut de la eliberarea ţării noastre şi îi privesc în perspectiva celor 75 de ani ai mei, se conturează parcă mai puternic acest contrast izbitor dintre trecut şi vremea de azi, contrast pe care poate mulţi dintre cei mai tineri îl cunosc doar din citit. Pentru un artist plastic, acest deceniu constituie epoca în care pictura, alături de celelalte arte, a devenit o chestiune de stat, o problemă a întregului popor, iar pictorul — în trecut umilit — un cetăţean de seamă, înconjurat de stima şi dragostea poporului muncitor. Este de ajuns să te gîndeşti la proporţiile pe care le iau astăzi expoziţiile noastre, la marele număr al vizitatorilor care păşesc cu respect în faţa tablourilor noastre, le cîntăresc cu interes şi cu exigenţă, ne urmăresc evoluţia, sînt preocupaţi de viaţa şi de creaţia noastră.

Nu de mult, statul nostru mi-a acordat titlul de Laureat al Premiului de Stat. În condiţiile de astăzi, răsplata poporului pentru artiştii cinstiţi este un lucru obişnuit. Cea mai mare parte a vieţii am trăit-o sub vechiul regim, în care nu se pomenea pentru artişti o adevărată cinstire. Dacă existau cazuri izolate cînd unii dintre artişti găseau sprijin la vreun Mecena moşier, care le asigura pe o bucată de vreme existenţa, marea majoritate a artiştilor duceau greul o viaţă întreagă, luptîndu-se cu sărăcia, cu ignoranţa şi cu indiferenţa claselor exploatatoare. Pe vremea mea, un Ştefan Luchian a căpătat drept plată, de la un mare ministru de atunci, o pereche de pantaloni vechi. În aparenţă un fapt mărunt, dar care închide în el semnificaţia unei întregi epoci de umilinţă şi de mizerie pentru făuritorii artei.

Condiţiile pe care le creează astăzi statul pentru noi, artiştii, sînt nemăsurat mai bune decît erau în trecut. Cînd te gîndeşti bine, ele nici nu se pot compara. Statul nostru cheltuieşte astăzi sume considerabile, creînd condiţii prielnice pentru avîntul artei. Dar nu numai din acest punct de vedere arta noastră plastică trăieşte o viaţă nouă. Astăzi există toate posibilităţile pentru dezvoltarea artei naţionale, în care să se vadă specificul vieţii noastre, al poporului nostru. Cel mai dezonorant lucru pentru artişti şi pentru pictură în trecut a fost tocmai înăbuşirea tradiţiilor naţionale, a specificului naţional, cultivarea unei arte rupte de popor din punct de vedere al conţinutului, al manierei de a lucra. Clasele stăpînitoare de pe vremuri ne învăţau să ne fie ruşine de noi, de poporul nostru, să copiem din străinătate — şi nu să creăm. S-a petrecut un lucru trist: unii dintre noi, artiştii plastici, şi-au uitat personalitatea lor, personalitatea poporului în numele căruia trebuiau să vorbească. Dispreţul cultivat de burghezie şi de moşierime faţă de arta şi poporul nostru lovea în cele mai bune tradiţii naţionale ale picturii romîneşti.

Cu toate greutăţile vieţii, artiştii adevăraţi s-au menţinut pe poziţiile poporului. Andreescu, Grigorescu, Luchian şi alţi clasici au ştiut să înfăţişeze adevărul, viaţa celor care trudeau.

Astăzi există din partea partidului şi guvernului îndemn şi preocupare pentru reînvierea celor mai bune tradiţii naţionale. Arta realismului socialist, pe calea căruia păşim astăzi, ne cere să ridicăm la un nivel înalt tradiţiile naţionale ale picturii noastre, să realizăm opere în care poporul să-şi recunoască viaţa, înfăţişarea, năzuinţele către mai bine. „Fiţi voi însivă!" ne spunea odată Vera Muhina cu prilejul unei vizite în ţara noastră.

Exemplul artei sovietice constituie un minunat îndemn spre continuarea creatoare a tradiţiilor naţionale, spre dezvoltarea unei arte care să poarte pecetea specificului nostru naţional. Să cunoaştem viaţa poporului, problemele lui, oamenii de astăzi, să-i înfăţişăm în tot ce au ei esenţial. Avem foarte multe de făcut în această direcţie. Există unii artişti plastici care-şi închipuie că dacă înfăţişează — indiferent cum — un tractor sau un muncitor cu ciocanul în mînă şi-au terminat misiunea şi au răspuns cerinţelor poporului. Oamenii pentru care creăm noi astăzi, poporul muncitor, nu se mulţumeşte însă cu atît: el are nevoie de tablouri în care să vibreze gînduri şi simţăminte, în care să se recunoască aşa cum este, îndrăzneţ, creator de lume nouă. Din altfel de tablouri nu poate reieşi imaginea vremii de azi. Arta cea mare, arta adevărată nu izvorăşte numai din buna intenţie a artistului, ci din puterea sentimentului lui, din participarea lui directă la tumultul vieţii de azi. Spre crearea unor asemenea opere ne-a îndrumat şi ne îndrumă astăzi partidul, cerîndu-ne să luptăm pentru ridicarea măiestriei artistice, împotriva formalismului, a influenţei ideologiei burgheze în artă. Un mare rol în înfăptuirea acestor cerinţe îl au comisiile de îndrumare din cadrul Uniunii Artiştilor Plastici; aceste comisii nu încetează încă să fie la înălţimea sarcinilor pe care le au de îndeplinit. Ele mai au multe de făcut în direcţia stimulării iniţiativei creatoare şi originalităţii artiştilor, a îmbunătăţirii sistemului de lucru.

Oriunde îţi arunci privirile în această ţară, găseşti lucruri care se schimbă, se îmbunătăţesc, găseşti căi spre o viaţă mai bună a poporului. Pentru a vedea aceste transformări, nu e nevoie să fii neapărat artist: e destul să fii cetăţean, să te simţi legat de soarta poporului tău.

Noi, artiştii, trebuie să învăţăm să ţinem pasul cu marile transformări care se petrec sub ochii noştri. Sîntem pe o cale bună, dar mai avem mult de muncit. Probleme însemnate, teme de o mare amploare stau în faţa noastră. Sîntem datori să dăm poporului opere demne de epoca în care trăim, opere care să înfrunte vremea.

In împrejurări prielnice arta înfloreşte

ZENAIDA PALLI
solistă a Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R.,
Laureată a Premiului de Stat

Oamenii artei din ţara noastră n-au cunoscut niciodată posibilităţi de realizări şi desăvîrşiri artistice ca cele pe care le cunoaştem în anii puterii populare. Partidul şi guvernul nostru au creat condiţii noi, favorabile dezvoltării ascendente a artei şi culturii noastre.

Avîntul în ce priveşte interpretarea muzicală s-a vădit în numeroase ocazii în care ţara noastră a fost reprezentată peste hotare, ca şi în fiecare zi cu prilejul diferitelor producţii artistice ale instituţiilor noastre de artă.

Echipele noastre artistice trimise în străinătate au dobîndit de asemenea succese, dovedind în cele mai multe ocazii nivelul ridicat la care a ajuns arta noastră interpretativă. Cerinţele culturale mereu crescînde ale poporului nostru impun interpreţilor noştri o grijă specială pentru nivelul muncii lor artistice, pretind instituţiilor de artă o atenţie deosebită dată spectacolelor.

Acum zece ani, abia intrată la Operă, credeam că voi fi lăsată să lîncezesc, aşa cum se întîmpla foarte adesea; dar realitatea fericită a venit mai curînd decît m-aş fi aşteptat. Mi s-au încredinţat roluri importante în „Aida", „Ivan Susanin", „Carmen" etc. cu care am fost trimisă şi peste hotare.

Regimul trecut ne-a lăsat moştenire o sală de spectacol cu totul improprie, regimul de democraţie populară şi-a înscris în program realizarea unei săli de spectacol demnă de Capitala R.P.R. şi a şi realizat-o numai în doi ani (ceea ce sub regimul trecut nu s-a putut realiza în zeci şi zeci de ani).

Vasta experienţă căpătată în marea ţară a socialismului, dar mai ales sprijinul direct dat oamenilor artei prin reprezentanţii artei sovietice ne-au ajutat în dezvoltarea cunoştinţelor noastre artistice. Mase largi de oameni ai muncii sînt atrase azi de spectacolele de operă. În trecut la spectacole veneau 3-400 spectatori din protipendada Capitalei; azi chiar şi 15.000 de locuri ar fi absolut insuficiente pentru a satisface zilnic necesităţile artistice mereu crescînde ale oamenilor muncii.

În trecut cîntăreţul era socotit adesea de către guvernanţi şi de către „înalta societate" drept simplu obiect de divertisment şi scandal. Azi el este un cetăţean de frunte al societăţii, militant activ al progresului ţării noastre, un om stimat şi iubit de popor. Această stare de lucruri se oglindeşte şi în stimulentele acordate azi de partid şi guvern creatorilor artei — decoraţii, titluri, premii de stat etc.

Concepţia realistă despre munca actorului, atenţia dată nu numai laturii muzicale dar şi artei scenice în spectacol, şedinţele de pregătire a spectacolelor, organizarea muncii şi planificarea repetiţiilor pe un timp mai îndelungat, înlăuntrul căruia actorul să se poată transpune în rol, sînt metode cari au făcut ca spectacole ca „Rusalka", „Dama de pică", „Macul Roşu", „Harap alb", „Cio Cio-San" etc. să reprezinte succese ale operei noastre.

Desăvîrşirea măiestriei artistice, folosirea experienţei artei sovietice, creşterea de noi cadre, îmbogăţirea repertoriului teatrului de operă şi balet sînt sarcini care stau mai departe în faţa noastră.

Lumină şi libertate

EUGEN JEBELEANU
poet
Laureat al Premiului de Stat

...Era tot vară, dar o vară mult mai fierbinte decît aceasta, cînd Eminescu, salahor pe o leafă de flămînzeală la „Timpul", scotea deznădăjduitul strigăt, rămas în inima noastră pentru totdeauna: „Aştept telegramele „Havas" ca să scriu, iar scriu de meserie, scrie-mi-ar numele pe mormînt şi n-aş mai fi ajuns să trăiesc".

Poetul jinduia — cum îi scria puţin timp după aceea prietenului său Chibici-Rîvneanu — măcar „să se satură de mămăliga strămoşească".

Nu i s-a dat posibilitatea.

Tradiţia, pentru creatori, a vieţii în deznădejde şi a morţii în mizerie cumplită era firească.

Mai mari sau mai mici, creatorii „se bucurau" de un tratament, în general, cam acelaşi (excepţii sînt cei ce se angajau ca personal de serviciu politic sau de-a dreptul ca mobilier la stăpînii vremii: preş sau alt obiect de întrebuinţare domestică).

Amară este amintirea acelor vremuri, dar ea trebuie rechemată ori de cîte ori, bucurîndu-ne de tot ce e frumos astăzi, ne face să devenim mai tari.

Bolintineanu, aflat în zdrenţe la casa de sănătate, obţine din partea unui Brătianu o ridicare din umeri.

În ce an a murit George Mihail Zamfirescu, sărac lipit, pe un pat de spital?

Intr-un an cînd, la cea mai luxoasă bodegă din Capitală, Manolescu-Strunga, fruntaş liberal, putea fi văzut mîncînd icre negre cu lingura de supă.

Era în vremurile cînd Alexandru Sahia, în lipsa lemnelor, se încălzea iarna, nu o dată, înghiţind aspirine.

Amare vremi, în care mizeria materială a creatorilor mergea mînă în mînă cu mizeria morală — rezultat direct al acelei jalnice dependenţe de sacul cu bani al capitalistului, despre care ne vorbeşte V. I. Lenin.

Lipsurile materiale (nu-l pot uita pe poetul Arthur Enăşescu în iarna aceea a anului 1932, clănţănind, în zdrenţe, în faţa cafenelei „Capşa" plină de norii havanelor tuturor şnapanilor politici!), chinurile morale, umilirea, dispreţul sau ironia, înjositoarea „îngăduinţă" cu care creatorii erau priviţi de ticăloasa societate burgheză — toate au fost îndepărtate odată cu ziua, întru toate mai frumoasă, a eliberării.

Dacă Afrodita a ţîşnit din spuma mării, libertatea poporului nostru (şi libertatea creatorilor noştri, odată cu ea!) a ieşit — strălucitoare ca marmora cea mai albă — din valurile de sînge vărsate de eliberatorii noştri, ostaşii sovietici, cot la cot cu ostaşii noştri, cu gărzile noastre muncitoreşti, cu martirii şi eroii noştri crescuţi de partid.

E o mîndrie să priveşti chipul culturii noastre, al artei noastre, al literaturii noastre, azi.

Unde sînt creatorii izolaţi, umiliţi, de ieri? Îi poţi găsi — dar numai în paginile istoriei de dinainte de 23 August 1944.

Priveşti tabloul laureaţilor Premiului de Stat şi-ţi dai seama că adevărul cel mai adînc al operelor distinse stă în faptul că — reflectînd aspiraţiile şi lupta poporului — ele îi leagă pe creatori cu poporul prin nenumărate rădăcini.

Ceea ce, cu tenacitate, urmărea burghezia, izolarea artistului de popor, este, pentru totdeauna, un fapt al trecutului. Creatorii trăiesc în mijlocul poporului, îl exprimă, şi poporul se recunoaşte în cele mai bune dintre operele lor. Aceasta înseamnă libertate şi lumină.

Se înfiora Eminescu, acum aproape optzeci de ani, imaginîndu-şi oroarea de care ar fi fost cuprins Bălcescu dacă ar mai fi trăit şi ar fi dat faţă cu lamentabila societate a Caradalelor, Cariadgiilor, Brătienilor şi Seruriilor: „El s-ar înspăimînta văzînd cum a fost să se realizeze pe pămîntul nostru libertate şi lumină. El ar vedea parlamente de păpuşi neroade, universităţi la care unii profesori nu ştiu nici a scrie o frază corect, gazetari cu patru clase primare, c-un cuvînt oameni care văzînd că n-au încotro de lipsa lor de idei, fabrică vorbe nouă, risipind vechea zidire a limbii romîneşti, pentru a părea că tot zic ceva, pentru a simula o cultură care n-o au şi o pricepere pe care natura n-a voit să le-o deie".

Fericiţi creatorii cei mai tineri, cei care n-au cunoscut acea „libertate" şi acea „lumină" de care s-ar fi îngrozit Bălcescu şi care-l îngreţoşa pe Eminescu! Noi le-am cunoscut. Reamintindu-ni-le, şi azi le mai simţim gustul de cenuşă.

„Dă-mi un roman tare, volumele de poezie nu se cumpără!" îi azvîrlea editorul obez tînărului scriitor. Un roman „tare" însemna un roman de scandal, un roman din „seria neagră", cum spun editorii occidentali.

Răsfoiam, zilele trecute, colecţia unei reviste de acum două decenii. Pe două jumătăţi de pagini — reclama unui concurs cu premii: pentru cea mai ...picantă copertă. „Libertatea" şi „lumina" epocii!

„Mai dă-i o sinecură lui Ionel" — spunea un Brătianu prim-ministru. Omul politic se înduioşa din cînd în cînd de poetul Ionel: Ionel Pillat îi era nepot.

Pentru restul poeţilor — turnul de fildeş. Da, fildeş pe dinafară, căptuşit cu lespezile tuturor mizeriilor pe dinăuntru.

Cînd, în trecut, s-a pomenit ca vreun premiu să fie dat de altcineva decît de o clică?

Şi iată, astăzi, cel care vine să răsplătească strădaniile creatorilor este poporul însuşi!

Frumoşi sînt laurii, nepieritori ca însuşi poporul, ce vin să împodobească acest pisc al literaturii noastre, care este Mihail Sadoveanu! Cu cît farmec vin ei să lumineze modestia maestrului picturii Jean Steriadi!

Ce firesc înconjoară ei timplele albite ale lui Sabin Drăgoi, dar şi chipul tineresc încă al pictorului maghiar Szönyi sau al lui Zaharia Stancu!

La cîţi ani de trudă creatoare nu răspund ei atunci cînd răsplătesc pe pictorul Camil Ressu, pe regizorul W. Siegfried sau pe compozitorul Paul Constantinescu!

Cît de puternic e imboldul pe care-l dau ei unor creatori ca Jules Perahim sau Andrei Szobotka, Dumitru Mircea sau Mihu Dragomir!

Stau cot la cot, în acelaşi mare şi dinamic front al luptătorilor cu arma artei şi a gîndirii, creatori vîrstnici şi tineri, oameni care au apucat din plin trecutul amar şi oameni cari îl cunosc mai mult din cărţi ca pe o poveste de chinuri şi silă: scriitori şi sondori, savanţi şi sculptori, dulgheri şi actori, medici şi ingineri-agronomi premiaţi; unul dintre ingineri-agronomi premiaţi, tovarăşul Horia Groza, a început prin a face poezii, pentru a se evidenţia astăzi în măreaţa poezie a agriculturii socialiste, deprinse de la dezrobitorii noştri sovietici ...

Pe cît de reală era izolarea în care se aflau creatorii din trecut, pe atît de firesc este sentimentul acesta de profundă solidarizare, de contopire adîncă în inima poporului nostru muncitor, pe care-l au astăzi. Simţămîntul acesta le dă aripi gigantice. El este de nedespărţit de sentimentul responsabilităţii, al datoriei în continuă creştere, faţă de popor.

E minunat să ştim azi, cînd ne mai despart puţine zile de marea sărbătoare, că numai în primul semestru al lui 1954 au fost alfabetizaţi aproape 200.000 de nestiutori de carte. Toţi aceştia vor îngroşa numărul celor care ne citesc poeziile, romanele, povestirile noastre. Ei fac să sporească miraculoasa zestre în neîncetată îmbogăţire a luminii din republica noastră populară. Numărul lor, adăugat impresionantului număr de cititori crescuţi şi educaţi în anii regimului de democraţie populară, ar fi umplut inima lui Eminescu de uimire şi neasemuită bucurie. Ca şi cele 1447 de titluri de cărţi şi broşuri editate tot în primul semestru al anului 1954, în 23.683.000 exemplare.

Rodnici au fost cei zece ani de la eliberare! Rodnici cît o sută de ani de dinainte de eliberare. Dar că au fost ani de loc comozi, ani de luptă grea, nu e mai puţin adevărat.

Literatura noastră îşi trage seva dintr-o realitate, care e mult mai complexă decît am înfăţişat-o noi, scriitorii, pînă acum, mult mai dinamică, mai rapidă în desfăşurare, decît am surprins-o noi pînă acum.

Noţiunea de avion se leagă, în epoca noastră, de avionul super-sonic, nu de cel al lui Blériot. Noţiunea de scriitor al unei epoci este legată de capacitatea de a ţine pas cu timpul, cu viteza istoriei. Numai în acest caz te poţi numi un scriitor nou, adică un creator. Altfel, eşti un scriitor de muzeu, adică un scrib.

Sînt, în literatura noastră, încă serioase greutăţi. E nevoie, pentru a le înfrunta, să le cunoaştem pe toate feţele. Şi, spre a le cunoaşte, ele trebuie dezvăluite cu fermitate; cînd e cazul, — de-a dreptul cu vehemenţă.

N-avem nevoie de lucrări efeminate, gentile, cum, din păcate, mai apar nu o dată. În limba romînă, numele Vieţii e feminin, dar, în societatea noastră actuală, chipul ei, acţiunile ei sînt totdeauna bărbăteşti.

Poporul nostru cere o literatură bărbată. Mai e nevoie să spun că vigoarea nu exclude subtilitatea, nuanţele cele mai sensibile?

Nu-i lesne de surprins chipul omului nou; sînt trăsături cu care nu te-ai mai întîlnit. Ele-ţi solicită, toate, atenţia. Care or fi cele esenţiale?

Nu este un „deus ex machina" omul nou, el n-a apărut prin generaţie spontanee. Nimic din ceea ce-i omenesc nu-i este străin, — caracteristic, mai presus de orice, fiindu-i, însă, faptul că el este un pionier, că el este, aş spune, viitorul încarnat, ceea ce oamenii ceilalţi vor fi doar mîine.

Acest om nou se naşte la capătul unor dezbateri dramatice, al unor bătălii de-a lungul cărora înfrîngerile vremelnice nu au făcut decît să-l călească.

Nu-i uşor să urmăreşti devenirea acestui om nou, cum nu-i este lui însuşi lesnicios drumul. Nu rareori scriitorul se mulţumeşte (e mai comod...) să-şi surprindă eroul în etapa finală, cînd acesta a ajuns de mult la ţărm, şi-a uscat vestmintele şi de multă vreme şi-a vindecat rănile căpătate în luptă. Iată-l, aşa dar — într-o bine lustruită lucrare schematică, — director placid de uzină sau incolor secretar de organizaţie de bază. Aceasta este, de bună seamă, „literatură", şi ce sărmană literatură!

Dar esenţial, pasionant, în literatură, ca şi în viaţă, este lupta însăşi, în desfăşurarea ei, în mişcare. Cum de nu se înţelege, de către unii scriitori, un lucru atît de elementar?

Lupta aceasta trebuie urmărită şi redată. Plină de poezie, în cea mai adîncă, mai umană accepţie a cuvîntului este această luptă: luptă de clasă.

Zguduitoare întru totul — de la Spartacus la comunarzi, trecînd prin eroii celei mai măreţe Revoluţii: cea din Octombrie, la Filimon Sîrbu şi Olga Bancic şi pînă la milioanele de eroi anonimi, învingătorii vremurilor de azi, constructorii lumii de mîine. (Frumoasă e garoafa de care te-ai îndrăgostit, tovarăşe poet botanist, — dar ea devine o fiinţă vie atunci cînd o luminează cu un surîs Nikos Beloiannis!)

Cea care ne solicită, cea care dă substanţă operelor noastre este totdeauna dezbaterea dramatică, lupta. Ea e prezentă în totul.

Nu-i lesnicios, repet, să oglindeşti în toată profunda ei grandoare, grandoare omenească, nesfoiăitoare, această bătălie. Nu e lesnicios, mai ales cînd nu-ţi dai seama că există, pe lîngă patetismul faptelor marilor eroi, patetismul nu mai puţin impresionant al faptelor „obişnuite", această imensă pînză a faptului zilnic, ţesută de milioanele de oameni simpli, de poporul făuritor al istoriei.

Dar adevăratul creator ştie să găsească drumul. El ştie că esenţa fenomenului social, adică inima vieţii, nu se dezvăluie decît celui care se ia la trîntă cu viaţa, nu celui care o evită.

Cei zece ani de libertate pe care-i sărbătoreşte poporul în această luminoasă lună a lui august ne-au adus mari izbînzi. Ele au fost zmulse cu eforturi uriaşe, cu sudoare multă, cu jertfe, în înfruntarea zilnică a poporului cu duşmanul de clasă.

Şi în literatură, fiece succes — şi sînt atîtea! — a fost cucerit în lupta fără menajamente împotriva ideologiei burgheze. Şi atunci — cine dă drept cutărui poet rotofei, strașnic de odihnit, excelent hrănit, elegant învestmîntat în stofa frumoasă şi trainică făcută de mîini muncitoare, să creadă că face „artă adevărată", afectînd (afectînd pentru că atît lumea înconjurătoare, cît şi sănătatea îi sînt surîzătoare) o melancolie de infantă, printre havuzuri dezolate?

Asemenea exemplare mai există. Arta cea mare, demnă de clasicii literaturii noastre şi de cei ai literaturii mondiale, n-are nici în clin, nici în mînecă, în nici un fel, nici cu primitivitatea proletcultismului, nici cu „rafinamentul" anacronic al apolitismului. Amîndouă fac un singur joc: jocul ideologiei burgheze.

Frontul general al literaturii noastre a dat bătălii încununate de mari victorii împotriva variatelor forme prin care duşmanul de clasă caută să-şi vehiculeze în continuare otrava. Multe obstacole au fost doborîte de noua noastră literatură. O seamă de piedici — şi nu dintre cele mai neînsemnate — mai persistă.

În această luptă, care continuă, partidul a pus în mîinile creatorilor arma cea mai ascuţită şi cea mai prestigioasă: metoda realismului socialist. Armă şi busolă. Nici unul dintre succesele creatorilor noştri în aceşti zece ani n-ar fi fost cu putinţă fără de această armă, care a salvat numeroase energii aflate în plină maturitate în ziua eliberării şi care a arătat tinerelor şi viguroaselor energii apărute după 23 August 1944 calea cea justă.

Nesfîrşită e gratitudinea creatorilor faţă de partid care-i călăuzeşte cu atenţie şi dragoste, faţă de poporul muncitor, care le-a dat suprema mîndrie de a fi ostaşi în cea mai epică bătălie a timpurilor.: bătălia pentru construirea fericirii mulţimilor muncitoare, bătălie pentru construirea socialismului.

„Şi-s fericit
că sînt şi eu
o părticică-n marea noastră
forţă,
că sînt aceleaşi lacrimile noastre
şi că dogoare-n noi aceeaşi torţă.

„Mai bine, mai neprihănit şi mai la tine-acasă
nu poţi să te împărtăşeşti pe lume
din sentimentul uriaş al cărui nume
e — clasă!...

Sînt gînduri, pe care, acum treizeci de ani, le exprimase Maiakovski în poemul său „Vladimir Ilici Lenin" *).

Creatorii noştri cei mai buni, care au învăţat şi învaţă atîtea din marea şcoală a artei sovietice, şi le-au însuşit.

Roadele se văd.

Ele sînt ceea ce dorea Eminescu să fie: **lumină şi libertate.**

*) Citat din tălmăcirea lui Cicerone Theodorescu.

In întîmpinarea măreţei aniversări

Zile de întrecere la „Electroprecizia“

Înconjurată de brazi înalţi şi de tei stufoşi, fabrica „Electroprecizia“ din oraşul Săcele, regiunea Stalin, îşi arată silueta abia cînd te apropii de ea. La poartă, două autocamioane încărcate cu motoare electrice de diferite mărimi sînt gata de plecare spre gară. Pe ambalaje sînt scrise diferite adrese: Constanţa, Bucureşti, Bacău, Oradea etc. Din această fabrică iau zilnic drumul spre toate colţurile ţării diferite motoare şi aparate electrice.

Fabrica „Electroprecizia“, realizare a regimului democrat-popular, aduce o contribuţie de seamă la traducerea în viaţă a planului de electrificare a ţării, la înzestrarea industriei noastre cu tot mai multe motoare şi aparate electrice.

Cea mai tînără secţie, cei mai tineri muncitori

Secţia de montaj-dinamuri de biciclete este cea mai nouă din fabrică. În toată secţia se aude zumzetul maşinii de găurit cu care Dincă Vica, cel mai tînăr muncitor din secţie, găureşte unul după altul capacele dinamurilor. Dincă Vica are o vechime de numai cîteva zile în secţie. Ca şi mulţi alţi muncitori din această secţie, el a absolvit anul acesta şcoala profesională de pe lîngă fabrică.

Găurirea capacelor se făcea, pînă acum cîteva zile, cu totul altfel — îmi explică şeful secţiei tov. Ştefan Mandea, tînăr şi el. Ea se făcea cu un dispozitiv de poansonare. Munca era mai anevoioasă, productivitatea muncii era scăzută. Noua metodă de găurire a capacelor aparţine tînărului Stelian Proca. Ea măreşte productivitatea muncii cu sută la sută.

La maşina de nituire a capacelor lucrează un tînăr nu cu mult mai în vîrstă decît Dincă Vica. Deşi lucrează în secţie numai de două săptămîni, el a căpătat o mare îndeminare la nituirea capacelor. El nituieşte zilnic 250 bucăţi capace, faţă de 100 bucăţi cît nituiau alţii înainte.

În secţia de montaj-dinamuri de biciclete, toţi muncitorii, cu excepţie a doi, sînt absolvenţi din anul acesta şi din anul trecut ai şcolii profesionale de pe lîngă fabrică.

Oameni de nădejde

Şeful sectorului îmbrăţişează cu o privire caldă pe cei cinci muncitori, socotiţi printre cei mai vrednici din fabrică. Toţi cinci au venit în fabrică fără să cunoască meseria. Gh. Munteanu, care este acum şeful echipei, a intrat în întreprindere ca paznic, Csabay Gh. — ca muncitor zilier, iar Ion Bucur, Ion Filimon şi Gh. Moroian au venit direct de la coarnele plugului. Acum formează cu toţii o echipă; s-au calificat şi şi-au însuşit temeinic cunoştinţele profesionale.

Pînă nu de mult, operaţia de împachetare a carcaselor era executată de 10 oameni, grupaţi în două echipe.

Într-o zi, Munteanu se duse la şeful sectorului.

— Ştiţi la ce ne-am gîndit noi, cei din echipa I-a? Să îndeplinim noi planul şi pentru echipa II-a. Tovarăşii din echipa II-a vor putea fi folosiţi mai bine la alte locuri de muncă din fabrică.

Şeful sectorului a chibzuit puţin şi apoi l-a bătut pe umeri.

— Bine, Muntene, dacă voi vreţi aşa, eu n-am nimic împotrivă.

Bucur nu voia să se despartă de Filimon, cel mai bun prieten al său, cu care a urmat împreună şcoala de calificare şi cu care locuia împreună. I-a rugat pe cei din echipa I-a să-l primească în echipa lor. Lucrul a fost organizat mult mai bine, s-au trasat sarcini concrete fiecărui membru al echipei. Pe luna iulie, echipa lui Munteanu şi-a depăşit planul, împachetînd în plus 200 carcase.

Colaborare

Zilele trecute s-a produs, la executarea penelor de tracţiune de la motoare, o serioasă gîtuire în producţie, din cauză că o parte din muncitori au fost luaţi pentru o altă secţie.

— Organizează mai bine munca, ca să poţi face faţă sarcinilor — i-a spus directorul maistrului Emil Zeleneak.

Acesta a cercetat temeinic lucrurile şi a doua zi a venit la cabinetul tehnic cu propunerea ca penele să fie executate mecanic, cu ajutorul matriţelor, la una din preselе excentrice. Aici l-a găsit pe inginerul Trifu.

— Ideea e bună — i-a spus inginerul, dar am mai avea nevoie de o presă excentrică. Dacă le executăm la una din cele existente, creăm o altă gîtuire în producţie. Ce-ar fi dacă ai încerca să executi aceste pene la o freză? Frezele sînt mai puţin încărcate.

După două zile, maistrul Zeleneak a construit cu sprijinul muncitorilor, un dispozitiv special pe care l-a adaptat la freză. Proba făcută a dat rezultate bune. Gîtuirea în producţie a fost înlăturată. Colaborarea dintre muncitori, maiştri şi ingineri a dat şi de astă dată roade.

Inima fabricii

Muncitorii şi tehnicienii fabricii „Electroprecizia“ spun adesea că inima fabricii lor o constituie secţia de matriţe şi de scule. Sculele şi matriţele hotărăsc totul. La construirea matriţelor şi a sculelor se lucrează cu o precizie de zecimi şi sutimi de milimetru. Uneori, o fisură cît de mică rămasă pe matriţă face ca piesele să iasă cu defecte. De aceea, în această secţie se cer oameni cu înaltă calificare tehnică, cu multă experienţă şi răbdare. În secţie există mulţi asemenea oameni. Matriţerul Imbre Iosif, bunăoară, execută cele mai grele matriţe şi scule. El a lucrat cochila pentru dinamul de bicicletă, el a făcut cochila magnetoului cu două scîntei; acum lucrează la cochila pentru capacul burdufului de la delco. El este ajutat de frezorul Jonásy Ladislau şi de strungarul Gh. Şeitan.

În lupta pentru îndeplinirea angajamentelor, muncitorii secţiei au avut de înfruntat multe greutăţi. Pînă la urmă însă le-au biruit. Una din greutăţi s-a ivit, de curînd, la ambutisarea capacelor de aluminiu de la dinamul de bicicletă. Cîteva zile la rînd, piesele ieşeau crăpate. Au venit la faţa locului tehnologii Iosif Stoianovici, Iulian Domnişor, maistrul Vasile Ghinea, matriţerul Imbre şi alţii. Ei au constatat că matriţa avea unele fisuri care făceau ca aluminiul piesei să se imprime pe ele şi, ca urmare, piesele să se spargă. După o oră de muncă, defecţiunea a fost înlăturată. Cînd a început din nou ambutisarea pieselor, acestea au ieşit bune.

★

Oameni ca Imbre Iosif, ca Gh. Munteanu, ca maistrul Emil Zeleneak, fapte ca cele ale matriţerilor sau ale constructorilor de dinamuri se pot întîlni în fiecare secţie şi atelier, în fiecare colţ al fabricii „Electroprecizia“.

N. MOCANU
corespondentul „Scînteii“
pentru regiunea Stalin

Şi-au depăşit angajamentele

GALAŢI (coresp. „Scînteii“). — Muncitorii şi tehnicienii de la uzina „Cristea Nicolae“ întîmpină ziua de 23 August cu noi realizări în producţie. La data de 30 iulie, ei au dat produse în contul zilei de 27 august, depăşindu-şi astfel propriile angajamente.

Aplicînd metode de muncă înaintate, printre care metoda graficului orar, laminatorii uzinei au reuşit să-şi depăşească cu mult sarcinile de plan. În luna iulie, planul de producţie global a fost îndeplinit în proporţie de 117,4%.

O contribuţie însemnată la obţinerea acestor rezultate au adus-o laminatorii comunişti Drăguşin Alexandru şi Ţiu Dumitru, utemiştii Ispas Gheorghe şi Fruntelată Anton. Echipa din care fac parte aceşti tovarăşi a dat cu 12,4% mai multe laminate peste sarcinile fixate, a redus rebuturile cu 72%. Laminatorii din echipa tov. Vasile Apostol şi-au depăşit de asemenea planul de producţie cu 9,2% şi au redus rebuturile cu 40%.

În uzină a luat fiinţă nu de mult o brigadă de economii. În luna iulie, această brigadă a realizat economii, la consumul de materie primă, în valoare de 2.282 lei. Rebuturile au fost reduse luna trecută pe întreaga uzină cu 30%. În zilele care au mai rămas pînă la 23 August, colectivul uzinei „Cristea Nicolae“ este hotărît să obţină noi succese în întrecerea socialistă.

Prin întreprinderile industriei alimentare

In toate întreprinderile producătoare de bunuri alimentare, întrecerea socialistă în întîmpinarea zilei de 23 August se desfăşoară cu însufleţire.

Colectivul fabricii de bere „Rahova“ din Capitală a produs, numai în perioada 23-30 iulie, 169.700 litri bere de bună calitate peste sarcina de plan, precum şi peste 572.000 kg. malţ. Printr-o mai bună organizare a muncii şi prin punerea în practică a unor măsuri tehnico-organizatorice au fost realizate economii de peste 181.000 lei.

Realizări deosebite au obţinut fruntaşii în întrecere Ion M. Vasile, Victor Semenov, Ion Popescu şi alţii.

★

Fabrica de produse zaharoase „Feleacul“ din Cluj a început de curînd să producă un sortiment nou — bomboane cu vitamina C.

Muncitorii şi tehnicienii acestei fabrici se străduiesc să pună la dispoziţia consumatorilor, în cinstea zilei de 23 August, cantităţi însemnate de bomboane de bună calitate. In ultimele 8 zile ale lunii iulie ei au produs cu 12,10% mai multe produse zaharoase faţă de sarcina de plan.

In fruntea întrecerii pentru o producţie mărită şi pentru o calitate superioară a produselor se află fierbătoarea Kobari Irina, care depăşeşte zilnic sarcina de producţie cu 25 pînă la 40%.

★

Muncind cu entuziasm, colectivul fabricii de ţigarete din Iaşi reuşeşte zi de zi să traducă în fapt angajamentele luate în cinstea măreţei sărbători de la 23 August. În numai o lună de zile, ei au produs peste plan 81.400 ţigarete.

Muncitorul fruntaş Vasile Socea acordă multă atenţie calităţii ţigaretelor. El este unul dintre muncitorii care îşi depăşesc zilnic sarcina de producţie. Succese însemnate în producţie obţine şi muncitoarea fruntaşă Maria Paulescu.

Ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Cehoslovace în R. P. R. a prezentat scrisorile de acreditare

La 12 august a.c. ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Cehoslovace în R.P.R., Josef Şedivy, a prezentat scrisorile de acreditare preşedintelui Prezidiului Marii Adunări Naţionale, dr. Petru Groza.

La solemnitate au participat: Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., Avram Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Dionisie Ionescu, directorul protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Ionel Crişan, director ad-interim în Ministerul Afacerilor Externe şi Ion Vrabie, directorul cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

Ambasadorul Republicii Cehoslovace a fost însoţit de: primul secretar Josef Vochomurka, al III-lea secretar Marta Ruprychova, ataşatul Vaclav Kratochvil şi ataşatul comercial adjunct Jan Hrdina.

Prezentînd scrisorile de acreditare, ambasadorul Republicii Cehoslovace a transmis salutări frăţeşti din partea preşedintelui Republicii Cehoslovace, a guvernului şi poporului cehoslovac adresate Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, guvernului şi poporului român; d-sa a subliniat că popoarele cehoslovac şi român sînt legate prin legăturile de nezdruncinat ale prieteniei frăţeşti, prin lupta comună pentru construirea socialismului în ţările lor şi pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Datorită ajutorului neprecupeţit şi dezinteresat al Uniunii Sovietice acordat ţărilor de democraţie populară, precum şi datorită colaborării intense dintre aceste ţări şi eforturilor constructive ale oamenilor muncii, popoarele Republicii Cehoslovace şi Republicii Populare Române obţin succese însemnate în dezvoltarea economiei lor naţionale, în opera de satisfacere a nevoilor mereu crescînde ale poporului şi de ridicare a nivelului său cultural

Ambasadorul Republicii Cehoslovace a arătat, în continuare, că poporul cehoslovac urmăreşte cu bucurie marile progrese pe care le obţine poporul român, sub conducerea eroicului Partid Muncitoresc Român, în opera de construcţie socialistă.

În încheiere, d-sa a subliniat că prietenia şi colaborarea multilaterală cehoslovaco-română se adîncesc zi de zi în toate domeniile vieţii economice, politice şi culturale. Ele servesc intereselor vitale ale popoarelor cehoslovac şi român, contribuie la grăbirea construirii socialismului în cele două ţări şi la mărirea contribuţiei lor la cauza convieţuirii paşnice a popoarelor. Dorinţa sinceră a Partidului Comunist din Cehoslovacia, a guvernului şi poporului cehoslovac este de a adînci mereu colaborarea cu Republica Populară Română, de a întări forţa şi coeziunea lagărului mondial al păcii în frunte cu eliberatoarea şi prietena noastră comună — marea Uniune Sovietică.

În răspunsul său, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, dr. Petru Groza, a arătat că eliberarea Rominiei şi a Cehoslovaciei de către glorioasa Armată Sovietică a adus popoarelor român şi cehoslovac adevărata independenţă naţională, le-a dat posibilitatea să-şi făurească o viaţă nouă şi fericită, să dezvolte şi să întărească, pe baze noi, relaţiile de colaborare şi de prietenie frăţească dintre cele două ţări.

Datorită ajutorului permanent şi multilateral al Uniunii Sovietice, precum şi colaborării frăţeşti dintre ţările de democraţie populară, poporul român şi poporul cehoslovac au obţinut prin munca lor creatoare, importante succese în construirea socialismului, în ridicarea nivelului lor de trai material şi cultural.

Poporul român urmăreşte cu viu interes munca paşnică şi creatoare a poporului frate cehoslovac şi întîmpină cu bucurie marile sale realizări pe tărîm politic, economic, cultural.

Legate printr-o prietenie trainică, care se dezvoltă necontenit, Republica Populară Română şi Republica Cehoslovacă duc o politică consecventă pentru victoria cauzei păcii în lume.

În încheiere, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, dr. Petru Groza, a mulţumit ambasadorului Republicii Cehoslovace pentru urările exprimate şi l-a rugat, la rîndul său, să transmită preşedintelui Republicii Cehoslovace, guvernului şi poporului cehoslovac cele mai bune urări în opera de construcţie paşnică şi de propăşire a Republicii Cehoslovace.

(Agerpres)

SCRISORI CĂTRE „SCÎNTEIA“

Tocmai în timpul treierişului

In raionul Vaslui a început treierişul. La arii, după cum se ştie, este nevoie chiar din prima zi de cîntare. Cu toate acestea, multe arii n-au avut cîntare zile în şir din cauză că ele au fost duse la Vaslui pentru verificat abia tîrziu, în primele zile ale lunii iulie, de parcă n-ar fi fost timp pentru asemenea treabă cu mult înainte, încă din primăvară.

Năstrusnica hotărîre de a se verifica cîntarele în timpul treierişului a pornit de la Serviciul regional Iaşi de verificare a măsurilor şi a aparatelor de măsurat. Deoarece o bună parte dintre acestea au avut nevoie şi de reparaţii, în faţa cooperativei „Viaţa Nouă“ din Vaslui s-au adunat la un moment dat nici mai mult nici mai puţin decît 70 de cîntare bascule şi peste 40 de cîntare zecimale. Cum era şi firesc să se întîmple în asemenea condiţii, multe din ele şi-au aşteptat rîndul săptămîni întregi.

În acest timp, în comuna Curseşti şi în alte comune, munca la arie a stat în loc mai bine de o săptămînă, deoarece lipseau cîntarele. Din acelaşi motiv, la cooperativa din Pungeşti şi la alte cooperative au fost întrerupte zile de-a rîndul vînzarea, achiziţiile şi contractările. O parte din bascule şi aproape jumătate din numărul cîntarelor zecimale se mai află şi acum, cînd vă scriu, la Vaslui, la reparat şi la verificat.

Eu socotesc că mai prost decît aşa nici că se putea rîndui verificarea cîntarelor. Încurcă-lume, care a brodit treaba cu cîntarele tocmai în timpul treierişului, trebuie să fie tras la răspundere cum se cuvine.

V. FRUNZĂ
corespondent voluntar

NOTA REDACŢIEI

Cele de mai sus corespund realităţii. Vinovat de aceasta e Serviciul regional Iaşi de verificare a măsurilor şi a aparatelor de măsurat (şeful serviciului — Petre Niţă) care a lucrat birocratic, fără răspundere, nedepunînd nici un efort pentru ca verificarea cîntarelor să se facă la timp şi în cele mai bune condiţii.

O mare vină au şi Sfatul popular regional Iaşi şi Sfatul popular raional Vaslui, care s-au dezinteresat de felul cum se execută această operaţie şi au lăsat, lucru inadmisibil, ca munca la arii să fie stînjenită.

Direcţia Generală de Metrologie are datoria să tragă la răspundere Serviciul regional Iaşi de verificare a măsurilor şi a aparatelor de măsurat pentru felul defectuos cum a efectuat anul acesta verificarea aparatelor de măsurare a greutăţii în raionul Vaslui şi în alte raioane din regiunea Iaşi.

Bumbac din Uniunea Sovietică

CONSTANŢA 12 (Agerpres). — Vasul sovietic „Tula“ a acostat în zorii zilei de 11 august în portul Constanţa aducînd o încărcătură preţioasă: 11.643 baloturi de bumbac, — peste 2.160 de tone — repartizat pe 4 sorturi diferite.

Echipele de muncitori au trecut cu entuziasm la descărcarea bumbacului. S-a pornit o însufleţită întrecere.

Pînă în seara zilei au fost descărcate 612 tone.

—○—

Concursul de creaţie populară „Prietenia romîno-sovietică“

Concursul de creaţie populară cu tema „Prietenia romîno-sovietică“, organizat în cinstea zilei de 23 August şi a celei de a 10-a aniversări a înfiinţării A.R.L.U.S.-ului, antrenează într-o largă acţiune de masă numeroşi oameni ai muncii din fabrici, uzine, cooperative, şcoli şi de pe ogoare din întreaga ţară, care îşi exprimă dragostea şi recunoştinţa faţă de Uniunea Sovietică prin crearea unor opere de artă populară, impresionante şi sugestive

În Capitală se execută numeroase obiecte de artă populară, se scriu lucrări literare. La cooperativa „Decorativa“ se confecţionează costume naţionale româneşti şi sovietice, la Ministerul Industriei Cărbunelui se execută o machetă reprezentînd exploatarea cărbunelui după metode sovietice, la fabrica „Amit“ se lucrează o statuietă a unui ostaş sovietic, iar la cooperativa „Uniunea timplarilor“ se execută o cupă pe care sînt înfăţişate aspecte din viaţa sportivă sovietică. Acestea sînt numai cîteva exemple din cele peste 1000 de lucrări destinate concursului, la care lucrează numeroşi oameni ai muncii din Capitală.

★

Artiştii amatori din regiunea Iaşi execută cu dragoste şi sîrguinţă lucrări în vederea participării lor la concursul de creaţie populară cu tema „Prietenia romîno-sovietică“. Lucrările prezentate sînt expuse în expoziţii organizate în cadrul căminelor culturale şi colţurilor roşii. Pentru buna pregătire a expoziţiilor, Comitetul regional A.R.L.U.S.-Iaşi a antrenat un activ obştesc alcătuit din 30 de persoane, care au ajutat şi au îndrumat comisiile comunale în munca de organizare a concursului şi a expoziţiilor. Pînă la 5 august, în întreaga regiune au fost organizate 55 de expoziţii cuprinzînd 2500 de obiecte de artă populară.

(Agerpres)

—○—

INFORMAŢII

În Capitală au sosit noi oaspeţi de peste hotare, invitaţi de Institutul Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea să viziteze ţara noastră.

Din grupul de oaspeţi din Danemarca fac parte Hans Christian Scherfig, scriitor, şi Tens Peder Johannes Glavind, doctor în filozofie, secretari ai Asociaţiei Danemarca-Romînia, Benjamin Nielsen, medic, secretarul Comitetului de luptă pentru pace din Copenhaga, şi Hans Henrik Kranse, artist de teatru.

Din Austria au sosit scriitorul Franz Karl Franchy, ziarista Suzanna Wantoc, Leopold Spitzegger, responsabilul bibliotecilor centrale orăşeneşti din Austria, şi Alice Danihelka, medic pediatru.

Oaspeţii au fost întîmpinaţi la sosire de reprezentanţi ai Institutului Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

(Agerpres)

—○—

Pentru buna deservire a consumatorilor

Pentru a analiza activitatea desfăşurată de tinerii din cadrul unităţilor comerţului de stat din Capitală, comitetul orăşenesc U.T.M. Bucureşti a organizat miercuri după amiază, în sala trustului „Energoconstrucţie“ din b-dul Magheru nr. 31, o consfătuire la care au participat membri ai comitetelor U.T.M. din comerţul de stat, activişti ai comitetelor raionale şi orăşenesc U.T.M., directori de magazine şi inspectori comerciali de stat din Capitală.

În referatul prezentat la consfătuire din partea comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti s-a arătat că tinerii reprezintă cea mai mare parte a lucrătorilor din comerţ. În cele 8 raioane ale Capitalei sînt organizate 73 de brigăzi de bună deservire formate din tineri, iar în 19 magazine lucrează numai tineri.

Numeroşi participanţi la consfătuire au arătat că lipsurile care se mai manifestă se datoresc faptului că a fost subapreciată munca de educaţie comunistă a tineretului din comerţul de stat. Organizaţiile de bază U.T.M. din comerţul de stat şi conducerile unităţilor trebuie să pună un accent deosebit pe munca de educare a tinerilor, îndrumîndu-i să participe la formele de învăţămînt politic.

În angajamentele pe care şi le-au luat cu prilejul consfătuirii, participanţii şi-au exprimat hotărîrea de a lupta pentru a asigura o cît mai bună deservire a populaţiei consumatoare.

(Agerpres)

—○—

Adunare a sportivilor din R.P.R. participanţi la Jocurile Mondiale Universitare

Joi la amiază a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală o adunare la care au participat sportivii care au reprezentat ţara noastră la cea de a 12-a ediţie a Jocurilor Mondiale Universitare de Vară de la Budapesta.

Cu acest prilej, tov. Marcel Vlaicu, vicepreşedinte al C.C.F.S., a făcut un bilanţ al rezultatelor obţinute de sportivii din lotul R.P.R.

Vorbitorul a arătat că performanţele obţinute la această ediţie a jocurilor de sportivii din ţara noastră sînt cu mult superioare rezultatelor anterioare. Ei au cucerit 21 medalii de aur, 24 de argint şi 60 de bronz.

În mod deosebit a fost subliniată comportarea reprezentativei de fotbal care a reuşit să învingă puternica echipă a tineretului din R. P. Ungară şi să cucerească titlul de campioană mondială universitară.

În continuare a fost înmînată insigna „Merite în sport“ unor antrenori, tehnicieni şi activişti sportivi.

Cuvîntul de încheiere a fost rostit de tov. Manole Bodnăraş, preşedintele C.C.F.S. Vorbitorul a arătat că rezultatele obţinute pînă acum trebuie să constituie un stimulent în munca de pregătire a sportivilor noştri în vederea viitoarelor întîlniri internaţionale la care vor lua parte.

(Agerpres)

Zece ani de la eliberare — cinci ani în gospodărie agricolă colectivă

GH. TACHE
preşedintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin“ din satul Livedea, regiunea Bucureşti

Forfota neobişnuită de pe aria gospodăriei noastre din ziua lui 7 august avea multe înţelesuri. Colectiviştii sileau, pentru că voiau să sărbătorească aniversarea a cinci ani de la constituirea gospodăriei lor colective cu muncile de treieriş terminate.

Duminică, cînd treierişul s-a încheiat, ne-am adunat cu toţii în curtea gospodăriei. Ca şi în alte dăţi, le-am vorbit din nou colectiviştilor. Membrii biroului organizaţiei noastre de bază şi alţi tovarăşi, activişti în aparatul de partid şi de stat au vorbit adeseori în faţa ţăranilor muncitori din satul nostru. Conferinţele s-au ţinut des în gospodăria noastră şi colectiviştii participau bucuroşi la ele deoarece din aceste conferinţe învăţau mereu lucruri noi. Dar în duminica aceasta pe feţele multora se putea vedea emoţia. Fiecare ştia că de data aceasta, nu este vorba de o conferinţă obişnuită. Eu, însumi, care trebuia să iau cuvîntul eram turburat. Cum voi reuşi să perind în faţa ochilor colectiviştilor anii aceştia de luptă în aşa fel încît fiecare să se recunoască?

„Vă aduceţi aminte ce a fost Livedea înainte de 23 August 1944!“ — le-am spus colectiviştilor. „Un sat în care domneau mizeria neagră, foametea, neştiinţa de carte. Mai totul, şi pămîntul şi oamenii şi vitele aparţineau prinţesei Calimachi, moşierilor Stelian Popescu şi Socrate Niculescu. Întrebaţi-l pe bătrînul Vlăsceanu — am continuat eu să vorbesc. Cît s-a trudit el şi ce mizerie a îndurat, pentru ca boierii să poată huzuri. Întrebaţi pe Ion Staicu, pe Constantin Stan, cît de chinuiţi au trăit. Hrana lor, mămăligă rece. Copiii lor răzbeau greu să trăiască. Cei mai mulţi mureau de mici.

Pămîntul nu rodea pentru noi. Cei mai mulţi din sat nu puteau răzbi cu ceea ce culegeau pînă la recoltă. Dintre locuitorii satului Livedea peste 130 nu ştiau să scrie, nici să citească. „Cu atît mai bine, sînt slugi mai bune“ — aşa spuneau boierii şi chiaburii satului. Trăiam aşa, dar mulţi dintre noi gîndeau că toate acestea trebuie să se sfîrşească odată, că va trebui să biruie dreptatea. Dar de crezut asta cu adevărat, au crezut-o numai după ce au văzut pe primii ostaşi sovietici şi fuga boierilor „noştri“.

Am căutat apoi să le amintesc lucrurile cele mai importante care s-au întîmplat în primii ani după 23 August. Viaţa nouă pe care o trăim azi, nu ne dă dreptul să uităm nimic. Nu ne dă dreptul să uităm acele zile cînd, cu ajutorul muncitorilor de la oraş şi în frunte cu comuniştii din satul nostru, am început să împărţim pămîntul moşieresc, nici bucuria reformei agrare şi mai cu seamă nu trebuiesc uitate acele zile cînd întreg satul nostru discuta cu aprindere cuvintele dătătoare de nădejde cuprinse în Rezoluţia C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949.

Seară de seară, la casele ţăranilor muncitori, duminicile la marginea drumului, la horă, etc. colectivul de agitatori ai organizaţiei de bază din satul nostru discuta fără răgaz despre realizările colhozurilor din Uniunea Sovietică, despre însemnătatea formării unei gospodării agricole colective şi în satul nostru.

În această zi, cînd se împlineau cinci ani de la înfiinţarea gospodăriei colective, le-am adus aminte toate acestea colectiviştilor noştri. Apoi le-am înfăţişat realizările noastre de azi, obţinute în luptă cu greutăţile, în luptă împotriva uneltirilor chiaburesti.

La început am fost 67 familii şi lucrurile, ca la orice început, au mers greu. Nu e uşor să dai dintr-o dată la o parte deprinderile vechi, să trăieşti altfel de cum ai fost obişnuit. Dar organizaţia de bază a ştiut să lămurească cu răbdare pe fiecare om în parte, a mobilizat pe colectiviştii pentru înfrîngerea greutăţilor. Satul ne-a ajutat şi ne ajută. Şi faptele au început să vorbească. Chiar din primul an, recolta strînsă de noi a trecut de 1.600 kg. grîu la hectar, în timp ce cei rămaşi în afara gospodăriei n-au obţinut decît 800 kg. grîu la hectar. În anul următor, la grîu am realizat 2.200 kg., iar la porumb 2.800 kg. şi peste 3.000 kg. orz la hectar. Veniturile oamenilor s-au dublat. I-am amintit lui Tudor Stanciu, lui Nicolae Rîcu cum au plecat cu căruţele doldora, ducînd cu ei peste 8.000 kg. cereale, lucru cum nici nu îndrăzneau să viseze în trecut. Au început colectiviştii să-şi construiască case noi, încăpătoare şi luminoase, să-şi cumpere haine mai bune, mobilă, radio şi altele care să le înfrumuseţeze viaţa.

Am vorbit despre ferma noastră zootehnică. In 1949 noi aveam doar 15 oi. Acum avem 300. Aveam 5 scroafe. Azi avem 20. Atunci aveam numai 2 vaci cu lapte. Astăzi avem 28. Aveam doar 24 de cai în gospodărie, dar acum avem 48. Neam construit două grajduri de vite, un saivan de oi, o magazie, un pătul şi o remiză, avem crescătoria noastră de porci. Numai de pe urma fermei noastre am cîştigat anul acesta peste 80.000 lei. Din cele ce le spuneam, voiam ca fiecare colectivist să înţeleagă că principala învăţătură a celor 10 ani ce au trecut de la eliberare şi în deosebi a celor cinci ani de viaţă nouă în gospodărie colectivă, este aceea că numai prin muncă dîrză se poate ajunge la îmbunătăţirea necontenită a vieţii, că noi trebuie să urmăm cu hotărîre acest drum pe care ni l-a arătat partidul, drum care este chezăşia dezvoltării gospodăriei noastre colective. Despre acest lucru au vorbit şi alţi agitatori în convorbirile şi discuţiile lor, organizate în preajma zilei de 23 August.

Unii agitatori ca Mincu Vasile s-au dus în aceste zile din nou în casele acelor familii de colectivişti unde cu ani în urmă avuseseră loc discuţii aprinse în legătură cu înscrierea în gospodărie. El a vrut de data aceasta să arate acestor tovarăşi de muncă ai lui, cît de adevărate erau cuvintele partidului pe care el le tălmăcise cu ani în urmă. Cu toate că vizitele lui erau un lucru obişnuit la aceste familii, totuşi pentru această convorbire s-a pregătit serios. Agitatorul Mincu Vasile a început convorbirea prin a aminti cuvintele tovarăşului Voroşilov adresate colectiviştilor din Livedea cu prilejul uneia din cele două vizite făcute în ţară: „Gospodăria colectivă este ca o pădure. Cu cît mergi mai în adîncul ei, cu atît scoţi mai multe lemne şi poţi să rupi cu ele coarnele dracului. Cu cît colectiviştii merg mai mult pe drumul gospodăriei colective, cu atît viaţa devine mai îmbelşugată, cu atît obţinem mai multe succese“.

„Adevărat! Acum cu toţii vedem ce ne-a adus munca plină de sîrg în cei cinci ani de cînd sîntem uniţi în gospodărie colectivă“ — a spus agitatorul V. Mincu. Să luăm, de pildă, grădina noastră de zarzavat. Cît de mult s-a dezvoltat ea în aceşti ani. Am reuşit acum ca pe baza contractului pe care l-am avut cu cooperaţia şi aprozarul să dăm muncitorilor din Bucureşti peste 60.000 kg. zarzavaturi. Din ferma noastră, tot prin contractări, am dat 3.000 kg. carne, 6.000 litri lapte, lînă, etc. In schimbul produselor noastre, livrate pe bază de contract, ne-am cumpărat şi un autocamion. Agitatorul a vorbit apoi despre schimbările ce au avut loc în viaţa colectiviştilor. Doi din fiii colectivistului Gh. Şerban au devenit tractorişti, iar al treilea este acum în cadrele armatei. 26 de fii de colectivişti din satul nostru urmează acum şcoli tehnice, medii şi facultăţi, se pregătesc să devină ingineri agronomi, medici veterinari, învăţători, etc. Cresc viitorii intelectuali ai satului nostru. Tudor Bucur a urmat şcoala de zootehnie şi acum conduce ferma gospodăriei. Marin Moldovean este astăzi agronom la S.M.T.-Hagieşti. Dumitru Anghel, în trecut neştiutor de carte, este azi agent veterinar.

Mulţi dintre noi şi-au însuşit ştiinţa agrotehnică înaintată. Ion Muşat, brigadier, a primit „Ordinul Muncii“ pentru că a reuşit prin aplicarea regulilor agrotehnice, să obţină peste 7.000 kg. porumb ştiuleţi la hectar. Mulţi colectivişti ca Amza Ion, T. Bitineanu şi alţii au învăţat să mînuiască cele mai complicate maşini agricole. Femeile, altădată cele mai crunt exploatate, sînt astăzi în munci de răspundere în gospodăria colectivă. Margareta Stan şi Chiva Mitică sînt şefe de echipă, Tudora Predus este secretara organizaţiei U.T.M. etc“.

Pînă seara tîrziu a durat discuţia. Au rîs cu voie bună cînd cineva a spus că acum femeile colectiviste nu mai vor să-şi lucreze îmbrăcămintea la croitoresele din sat. Care mai de care vrea să se îmbrace mai frumos. Au socotit împreună, cine cu cine s-a căsătorit. Nu mică le-a fost mirarea cînd au văzut că în aceşti cinci ani au încheiat căsătorie mai mult de 40 de perechi.

Un colectivist a adăugat rîzînd: „Aceasta este semn bun, înseamnă că oamenii au încredere în ziua de mîine“. Cu adevărat această încredere caracterizează tot ceea ce se întîmplă la noi în gospodărie.

Agitatorul Socrate Ene a desfăşurat o muncă bună de agitaţie în aceste zile, cînd colectiviştii se pregătesc să întîmpine a zecea aniversare a eliberării patriei noastre. El a vorbit oamenilor despre felul cum s-a dezvoltat în aceşti ani viaţa culturală. In sat s-a construit un cămin cultural, tineretul gospodăriei are o echipă artistică, în fiecare săptămînă colectiviştii pot viziona un film proiectat cu aparatul gospodăriei. Tot mai mulţi sînt acei care citesc cu interes cărţi din biblioteca gospodăriei colective, care numără peste 1.800 volume.

Adeseori discuţiile agitatorului Socrate Ene se opresc la fapte, care par mărunte în viaţa omului, dar care de fapt redau cel mai bine schimbările mari petrecute în viaţa lor. Cu cît interes ascultau colectiviştii atunci cînd agitatorul le arăta cum au muncit Tudor Stanciu, Tonia Manole şi alţii, care au reuşit să-şi cumpere maşini de cusut, sau Ştefan Tache, Gheorghe Bogaciu şi alţi numeroşi colectivişti, care şi-au cumpărat aparate de radio şi mobilă.

La munca politică desfăşurată în cinstea zilei de 23 August contribuie şi gazeta de perete. Articolele se ocupă în deosebi de întrecerea ce se desfăşoară între brigăzi şi echipe, popularizează pe cei ce şi-au îndeplinit cu cinste angajamentele pe care şi le-au luat în vederea măreţei aniversări, cheamă pe colectivişti la noi succese pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective.

Atunci cînd gospodăria noastră a predat statului cotele de grîu, orz, mazăre, lapte şi carne, gazeta de perete a oglindit — prin cuvîntul a numeroşi colectivişti — bucuria pe care o simţim noi că putem răspunde ajutorului pe care statul nostru democrat-popular l-a dat ţărănimii muncitoare din Livedea. Noi ne bucurăm că ne găsim în primele rînduri ale luptei pe care o duce astăzi întregul nostru popor muncitor pentru dezvoltarea agriculturii, factor de seamă în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Răspunsurile dr.-lui Otto John la întrebările reprezentanților presei

BERLIN 12 (Agerpres). — A.D.N.

La 11 august, după declarația pe care a făcut-o la conferința de presă, dr. John a răspuns la numeroasele întrebări ce i-au fost puse de reprezentanții presei germane și străine. O parte din aceste întrebări s-au referit la acordurile secrete privind „comunitatea defensivă europeană".

Întrebare: În declarația d-voastră ați anunțat că, după cum știți, există acorduri secrete în legătură cu tratatul referitor la „comunitatea defensivă europeană". Cum explicați dezmințirea anticipată făcută de cancelarul federal; doar d-voastră vorbiți astăzi pentru prima dată despre aceasta?

Răspuns: D-voastră singuri, cercetînd toate informațiile presei și declarația mea radiodifuzată, veți putea să vă convingeți mai bine că nu am spus nimic pînă acum despre acordurile secrete în legătură cu „comunitatea defensivă europeană". Sînt înclinat să consider faptul că dl. cancelar federal a dezmințit declarația mea, înainte ca eu să o fi făcut, ca un fel de faliment psihologic. Doar nu a existat nici un motiv pentru a dezminți ceva, deoarece nu spusesem nimic. Despre cuprinsul acordurilor suplimentare nu vreau să spun nimic. Este sarcina Bundestagului sau a politicienilor din Republica Federală de a se îngriji ca aceste acorduri secrete să devină cunoscute.

La întrebarea pusă de reprezentantul ziarului „Daily Telegraph" — „dacă acordurile secrete sînt cunoscute Angliei în calitatea ei de garantă a „comunității defensive europene", John a răspuns: „Probabil".

Răspunzînd la întrebările privind fascizarea Germaniei occidentale, John a declarat că nu înșirarea titlurilor organizațiilor fasciste are acum însemnătatea hotărîtoare. În situația actuală, a spus el, esențialul constă mai curînd în aceea că naziștii au devenit din nou activi în toate instituțiile din Germania occidentală și că viața publică este dominată de spiritul nazist.

„Considerentele care m-au făcut să trec în R. D. Germană m-au preocupat multă vreme, a spus în continuare dr. John, răspunzînd la întrebarea reprezentantului unui ziar italian. La început, însă, nu vedeam altă ieșire din această situație decît să aștept. La 20 iulie, aici la Berlin, am înțeles în mod clar multe lucruri care în vechile mele raționamente nu erau încă atît de clar conturate".

La întrebarea — de ce nu a renunțat la postul său și nu a plecat în străinătate, în Occident, — John a răspuns: „Sînt convins că ar fi cu totul absurd să se înceapă această luptă în afara hotarelor Germaniei. Sînt convins de asemenea că în Republica Federală n-aș fi avut posibilitatea să desfășor o activitate politică deoarece în orice moment aș fi putut fi arestat..."

Întrebare: „Ce rol are organizația lui Gehlen?"

Răspuns: „În cadrul remilitarizării, organizația lui Gehlen are firește un rol hotărîtor. Aceasta este o organizație finanțată și condusă de americani. Despre trecerea ei în serviciul Republicii Federale s-a vorbit deja absolut deschis și s-au dus tratative. Cît de departe au ajuns lucrurile în ultimul timp, nu știu. Știu însă dintr-o discuție cu dl. Blank că pînă și el este sceptic în privința organizației lui Gehlen, pentru că știe tot atît de bine ca și mine că un mare număr de persoane care lucrează în această organizație vor continua să lucreze pentru americani chiar și atunci cînd această organizație va fi transformată într-una germană".

Întrebare: „Puteți să ne spuneți dacă politicienii din Republica Federală de la Bonn au legături cu serviciile de spionaj occidentale?"

Răspuns: „În cazul acesta ar trebui să vă povestesc un întreg roman; la Bonn sînt mai mulți spioni decît miniștri (ilaritate). Unul îl spionează pe celălalt".

La întrebarea dacă, în legătură cu fascizarea Germaniei occidentale, nu se formulează din nou cererea de Anschluss cu privire la Austria, John a răspuns la rîndul său cu întrebarea: — „Credeți oare că dl. Kesselring a plecat în Austria numai pentru plăcerea sa personală, de vreme ce ați putut vedea că sosirea lui a provocat acolo o impresie atît de neplăcută?"

Întrebare: (pusă de reprezentantul ziarului italian „Tempo di Milano"). „Credeți oare că după cel de al doilea război mondial spiritul agresiv al militarismului german este tot atît de puternic ca și mai înainte și că trebuie să ne temem de el atît de mult?"

Răspuns: „Mă tem că da".

La întrebarea cu privire la impresiile sale în urma călătoriei făcute în America, John a răspuns:

„În urma convorbirilor avute la Pentagon cu Allan Dulles și pe baza impresiilor mele generale, am ajuns la concluzia că în America, din cauza fricii isterice — nu pot s-o calific altfel — se pregătește războiul și că acest război va avea consecințele cele mai grave pentru Germania".

Întrebare: „Cum poate în mod practic, după părerea dumneavoastră, să contribuie pasul dumneavoastră (ruptura cu Bonnul) la unificarea pașnică a Germaniei?"

Răspuns: „Sper că acest pas demonstrativ și cele ce am spus astăzi vor răscoli opinia publică, oamenii din Occident și în primul rînd din Republica Federală și le vor da de gîndit. Dacă vom continua politica dusă pînă acum, vom ajunge într-un viitor apropiat la un război ce se va purta pe pămîntul nostru. Cei care înainte de 1933 nu au putut sau nu au vrut să înțeleagă mersul evenimentelor, se află acum în aceeași situație. După exemplul fasciștilor, se recurge la spectrul comunismului pentru a se înnăbuși în acest fel orice gîndire rezonabilă și obiectivă. Este doar inadmisibil ca Republica Federală, ruptă, să fie înarmată în scopul „eliberării Răsăritului" de către Occident cu ajutorul politicii de pe o poziție de forță, așa cum concep aceasta americanii. Dacă nu se va schimba această politică, vom avea un război de pe urma căruia nu va mai rămîne nimic din Germania. Aceasta este convingerea mea și de aceea mă găsesc aici".

Întrebare: „Cum vă închipuiți următorul pas practic spre unificarea Germaniei?"

Răspuns: „Următorul pas practic constă în aceea ca reprezentanții Germaniei occidentale și ai celei răsăritene să cadă de acord asupra constituirii unui organ care să fie împuternicit să ducă, în calitate de organ al întregii Germanii, tratative cu aliații și eventual să elaboreze un plan de unificare".

Răspunzînd la întrebarea — cum poate fi realizată o înțelegere germano-franceză — dr. John a declarat: „În orice caz nu prin acordul cu privire la „comunitatea defensivă europeană".

Răspunzînd la alte întrebări, dr. John a spus că el a vrut să discute ideile sale cu șeful guvernului francez, Mendès-France, și că în noiembrie anul trecut a stat de vorbă la Paris despre acest complex de probleme cu dl. de Noblet.

În încheierea conferinței de presă, John a răspuns la o serie de întrebări privindu-l personal. Printre altele, răspunzînd la întrebarea — spre care concepții politice înclină, John a spus:

„Niciodată nu am făcut parte din vreun partid politic sau din vreo organizație politică. În ce mă privește, am în principiu vederi liberale".

Mișcarea grevistă din Germania occidentală

BONN 12 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, marile greve care au loc în Germania occidentală continuă.

În Bavaria sînt în grevă 120.000 de muncitori din 462 întreprinderi metalurgice. După cum anunță agenția France Presse, 32.000 de muncitori de la 60 de întreprinderi metalurgice au acceptat să reia lucrul după ce le-au fost satisfăcute revendicările în privința salariilor.

HAMBURG 12 (Agerpres). — După cum relatează France Presse, greva muncitorilor din transporturi și de la întreprinderile comunale din Hamburg a luat sfîrșit prin satisfacerea revendicărilor muncitorilor.

—o—

Greve în Anglia și Japonia

LONDRA 12 (Agerpres). — Agențiile de presă anunță că în urma grevei muncitorilor de la tipografiile ziarului londonez „Daily Mirror", ediția din 12 august a ziarului nu a putut apare.

TOKIO 12 (Agerpres). — După cum a anunțat postul de radio Tokio, la 11 august muncitorii de pe insula Hokkaido care deservesc trupele americane au declarat grevă în semn de protest împotriva concedierii de către autoritățile militare americane a 4.200 muncitori. Greviștii au cerut și mărirea salariilor.

—o—

Un atac provocator al elementelor fasciste la Tokio

ȘANHAI 12 (Agerpres). — TASS

La 9 august, membri ai partidului fascist „Aikokuto" au săvîrșit un atac provocator împotriva reprezentanței U.R.S.S. la Tokio.

După cum s-a aflat, la 9 august, în jurul orei 12, în fața clădirii reprezentanței sovietice au apărut numeroși corespondenți, reporteri-fotografi, precum și polițiști. Apoi a sosit în autocamioane un grup de provocatori, aproximativ 200 la număr, purtînd pancarte cu lozinci antisovietice. Sub ochii polițiștilor, huliganii au spart porțile de fier și au năvălit pe teritoriul reprezentanței. Ei au încercat de asemenea să spargă porțile principale ale clădirii centrale a reprezentanței. Instigatorii atacului au ținut un miting în curtea reprezentanței sovietice, după ce agățaseră în prealabil la porți, pe pereții clădirii centrale și pe copacii din curte lozinci și pancarte antisovietice.

Pe teritoriul reprezentanței sovietice a sosit apoi un nou mare detașament al poliției japoneze, fără ca vreunul din polițiști să împiedice pe huligani să săvîrșească actele de samavolnicie care au durat timp de o oră și jumătate. În acest răstimp, la porțile reprezentanței sovietice a staționat o mașină a poliției înzestrată cu un post de radioemisie, de unde se dădeau instrucțiuni. Printre polițiști se afla un colaborator al serviciului de spionaj american.

În jurul orei 6 seara, huliganii au părăsit ca la comandă teritoriul reprezentanței sovietice.

După cum reiese din fapte, atacul săvîrșit împotriva reprezentanței sovietice de la Tokio este o provocare premeditată. Încă acum două săptămîni, partidul fascist „Aikokuto" a afișat în tot orașul manifeste cu lozinci antisovietice, chemînd să se proclame ziua de 9 august „zi de luptă împotriva Uniunii Sovietice". La 6 august, ziarul „Nippon Times" a publicat un articol în legătură cu viitorul miting, în care a arătat că el va avea loc în fața clădirii reprezentanței sovietice.

Pentru asigurarea securității colective în Europa!

Un important articol al fostului ministru francez Jacques Soustelle

PARIS 12 (Agerpres). —

Recent, ziarul francez „Combat" a publicat un articol semnat de deputatul Jacques Soustelle, fost membru al grupului parlamentar gaullist, fost ministru, în care acesta critică încercările anumitor cercuri de a micșora importanța propunerilor sovietice cu privire la deschiderea unor tratative asupra problemelor europene.

Subliniind că, pentru a treia oară de la terminarea conferinței de la Berlin, guvernul sovietic propune o conferință a marilor puteri pentru discutarea problemei securității europene, Soustelle scrie: „Ne interesează să știm dacă guvernul francez va hotărî să respingă propunerea sovietică, sau dacă, dimpotrivă, va avea curajul să facă ceea ce sînt convins că dorește imensa majoritate a francezilor — să deschidă tratative cu răsăritul în problemele europene".

Soustelle subliniază în continuare că respingerea tratativelor internaționale în această problemă nu poate fi justificată prin nimic. „Statele Unite sînt ostile unei astfel de conferințe — scrie Soustelle. Dar este dreptul nostru, datoria noastră chiar, să ținem seama în primul rînd de interesele țării noastre. Mendès-France știe bine că dorința fierbinte și speranțele multora din cei care l-au investit și l-au susținut este să vadă, grație energiei și realismului său, țara noastră eliberată de politica de supunere față de Washington care ne-a fost impusă de atîta vreme".

Această supunere a Franței — scrie Soustelle — a mers atît de departe, încît gîndindu-mă la recenta intervenție a S.U.A. în America Centrală, care s-a soldat cu lovitura de stat din Guatemala, „am avut cîteodată impresia că am ajuns la un punct cînd nu mai rămînea decît să ni se trimită un Peurifoy oarecare pentru a-și exercita aici proconsulatul".

În încercările lor de a împune ratificarea tratatelor de la Bonn și Paris, se spune mai departe în articol, partizanii C.D.E.-ului au început acum să vorbească de așa-zise „modificări" și „protocoluri" care ar permite semnarea acestor tratate fără riscul de a înfrunta reacția opiniei publice. „Trebuie spus însă, scrie Soustelle, că un astfel de procedeu nu va înșela decît pe cei care se vor lăsa înșelați. Reînarmarea Germaniei occidentale în momentul de față înseamnă în realitate acceptarea cursei înarmărilor, împărțirea definitivă a Europei, resemnarea la un nou război. Reînarmarea Germaniei, cu sau fără C.D.E., înseamnă războiul mai mult sau mai puțin îndepărtat. Și toate acestea în favoarea căror interese naționale ale Franței?"

Soustelle scrie în continuare în articolul său că atîta timp cît tratativele internaționale care aduc speranța rezolvării pe cale pașnică a problemelor actuale atît de importante sînt posibile, guvernul francez are datoria să negocieze. „Este limpede că dacă se va răspunde propunerilor sovietice prin hotărîrea de a reînarma Germania occidentală, aceasta ar echivala cu a spune: „Noi nu dorim coexistența pașnică cu voi. Mai devreme sau mai tîrziu vom lăsa armele să vorbească". Ce poate spera Franța de la o astfel de politică? Aceasta nu se vede prea bine, dar se vede în schimb ceea ce poate pierde".

„În calendarul urgențelor, nu C.D.E. sau variantele sale sînt cele care trebuie să aibă prioritate, ci tratativele. Înainte de a ne resemna la ideea războiului, trebuie să facem totul pentru a găsi — dacă se poate — bazele unui modus vivendi și pentru a acorda toate șansele păcii".

Declarația unor personalități politice din Franța

PARIS 12 (Agerpres). — Potrivit relatărilor ziarului „Le Monde", zilele acestea a avut loc conferința unui numeros grup de oameni politici de seamă francezi, care s-au pronunțat împotriva reînarmării Germaniei occidentale și împotriva creării așa-numitei „comunități defensive europene". Participanții la conferință au publicat o declarație în care se spune printre altele: „Trebuie să ne gîndim la organizarea pe o bază nouă a unor tratative comune între puterile interesate în vederea examinării șanselor pentru încheierea unei înțelegeri politice și a examinării condițiilor pentru asigurarea securității în Europa. În momentul de față există posibilități pentru acest lucru. Ele trebuie studiate, avîndu-se în vedere stabilirea unui termen pentru încheierea tratativelor...".

Declarația a fost semnată de 30 deputați ai Adunării Naționale și membri ai Consiliului Republicii, aparținînd diferitelor partide politice, printre care: Charles Lussy și Daniel Mayer (socialiști), Edouard Daladier și Vincent Badie (radicali), Jacques Soustelle (social republican) și alții, precum și de generalul Gerardot, fost șef al statului major general al Forțelor Militare Aeriene ale Franței.

Declarația partidului social-democrat din Germania

BERLIN 12 (Agerpres). — TASS

Ziarul „Telegraph" relatează că „partidul social-democrat s-a pronunțat din nou la 11 august pentru convocarea unei conferințe a marilor puteri". În declarația conducerii partidului și a conducerii fracțiunii social-democrate din Bundestag este condamnată poziția guvernului de la Bonn față de propunerile sovietice privind convocarea unei conferințe pentru problemele securității europene și unității Germaniei. În declarație se spune: „Trebuie să folosim orice posibilitate pentru examinarea acestor două probleme".

Dizolvarea uniunii olando-indoneziene

HAGA 12 (Agerpres). — În cadrul tratativelor care au avut loc la Haga, Olanda și Indonezia au semnat marți un protocol prevăzînd dizolvarea uniunii olando-indoneziene și abrogarea statutului pe care se întemeia. Preambulul protocolului precizează că reprezentanții celor două guverne, urmărind stabilirea unor raporturi bune între țările lor, au hotărît ca relațiile dintre acestea să fie întemeiate pe principiul recunoașterii depline a suveranității și independenței părților în cauză, pe principiile generale ale dreptului internațional.

Articolul 8 al protocolului olando-indonezian prevede că în caz de litigiu cele două țări trebuie să recurgă la mijloacele de rezolvare pașnică prevăzute în Carta O.N.U.

Vizita în U. R. S. S. a delegației partidului laburist englez

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS

La 11 august, Sir William Hayter, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Marii Britanii, a oferit un prînz cu prilejul sosirii la Moscova a delegației partidului laburist englez în frunte cu dl. C. Attlee, în drum spre Republica Populară Chineză.

Din partea sovietică la prînz au participat G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, N. S. Hrușciov, N. M. Șvernik, A. I. Vișinski și M. A. Iasnov, președintele Sovietului din Moscova.

Din partea engleză au participat membrii delegației partidului laburist englez: C. Attlee, A. Bevan, E. Summerskill, W. Burke, M. Phillips, S. Watson, H. Earnshaw și H. V. Franklin.

Au luat parte de asemenea J. D. Watkins, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Canadei, și M. S. Baig, însărcinat cu afaceri ad-interim al Pakistanului în U.R.S.S. Prînzul s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS

La 11 august, delegația partidului laburist englez în frunte cu dl. Clement Attlee, care se află la Moscova în drum spre Republica Populară Chineză, a vizitat Expoziția Agricolă Unională. Delegația a fost întîmpinată și însoțită de acad. N. V. Țițin, directorul expoziției.

Oaspeții au vizitat pavilionul principal, pavilionul mecanizării și electrificării agriculturii, pavilionul R. S. S. Uzbece și alte secții ale expoziției.

Directorul expoziției a oferit în cinstea oaspeților un prînz, care s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

—o—

Delegația partidului laburist a plecat spre R. P. Chineză

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS.

La 12 august, a părăsit Moscova îndreptîndu-se spre China delegația partidului laburist englez, în frunte cu C. Attlee.

La aeroportul central, delegația a fost condusă de N. I. Bobrovnikov, vicepreședintele Sovietului din Moscova, de L. N. Soloviov, vicepreședintele Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., de E. D. Kiselev, șeful secției protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., de L. D. Kislova, membră a conducerii V.O.K.S., și de W. Hayter, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Marii Britanii în U.R.S.S., de colaboratori ai ambasadei, precum și de Ven Nin, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Chineze, de Mong On, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Birmane în U.R.S.S.

—o—

Depășirea planului de valorificare a pămînturilor noi în R. S. S. Kazahă

Din cele 13 milioane ha. pămînturi nedesțelenite și virgine care urmau să fie arate în U.R.S.S. în cursul acestui an, 6,3 milioane erau pămînturi din R.S.S. Kazahă. Colhoznicii, colectivele S.M.T.-urilor și ale sovhozurilor au arat pînă la 10 august 6,52 milioane ha. pămînturi nedesțelenite și virgine sau 103,7%, față de prevederile planului de stat.

Aproape 1,5 milioane ha. pămînturi noi arate primăvara aceasta — de două ori mai mult decît prevedeau sarcinile de plan — au fost însămînțate cu grîu și mei. Aceste realizări au putut fi obținute datorită ajutorului puternic acordat de republicile frățești. Pe pămînturile valorificate în cursul acestui an muncesc aproape 70.000 de oameni ai muncii veniți în Kazahstan la chemarea partidului.

Mari perspective pentru dezvoltarea agriculturii în noile regiuni crează sistemul de măsuri agrotehnice elaborat de T. S. Maltev. În prezent se studiază căile practice de folosire a experienței lui Maltev în diferite zone ale Kazahstanului.

Odată cu strîngerea recoltei, care se desfășoară cu intensitate crescîndă, în R.S.S. Kazahă continuă desțelenirea pămînturilor în vederea însămînțărilor din anul viitor. Se prevede de asemenea sporirea simțitoare a suprafețelor ce urmează a fi valorificate.

—o—

PE SCURT

● „Pravda" din 12 august publică o corespondență din București semnată de P. Melnikov, în care sînt descrise transformările petrecute în satele din regiunea Constanța în cei zece ani care au trecut de la eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică, precum și lupta țărănimii muncitoare din R.P.R. pentru transformarea socialistă a agriculturii și pentru continua ei dezvoltare.

● Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-a numit pe Alexandr Lavrișcev ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Democrată Vietnam.

● Ziarul „Szabad Nep", organul central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, a publicat un articol semnat de tov. Alexandru Sencovici, ministrul Industriei Ușoare al R.P.R., intitulat „Zece ani de dezvoltare a industriei ușoare a Republicii Populare Romîne".

● Agenția France Presse anunță că președintele S.U.A., Eisenhower, a cerut Ministerului Justiției aplicarea legii Taft-Hartley pentru a împiedica greva muncitorilor de la uzinele atomice de la Paducah (statul Kentuky).

O puternică demascare a planurilor de refacere a militarismului german

După ce dr. Otto John, conducătorul în funcțiune al poliției secrete a guvernului de la Bonn (oficial denumită „departamentul pentru apărarea constituției"), a trecut în Republica Democrată Germană, declarînd că dorește să-și dea contribuția la lupta pentru unificarea Germaniei, cercurile din jurul lui Adenauer au fost cuprinse de o adevărată panică. Vestea despre acțiunea lui Otto John a fost primită cu o vădită neliniște și neplăcere și la Washington. De la Bonn și Washington au început să curgă „explicații" pline de bîlbîieli și contradicții. S-a spus că dr. John ar fi fost „răpit", apoi că ar fi fost „ademenit", apoi că el n-ar mai fi fost socotit de mult ca un „om de încredere" și în cele din urmă că n-ar fi decît un „propagandist comunist".

Dar nici una din aceste așa-zise „explicații" nu găsește crezare înaintea opiniei publice din Germania și din celelalte țări occidentale. Șeful poliției secrete de la Bonn să fi fost „răpit", „ademenit" sau să fi devenit peste noapte „propagandist comunist"? Atît trecutul lui Otto John cît și declarațiile pe care le face el însuși în deplină libertate în R.D. Germană dezmint cu putere fiecare din aceste aberații. După cum a arătat însuși dr. John, el nu a fost și nu este comunist. El este cunoscut însă ca un vechi luptător împotriva fascismului. În Germania, el a început să activeze împotriva regimului hitlerist încă din 1933. În 1944 el a participat, împreună cu fratele lui, Hans, care a și fost executat de naziști pentru aceasta, la complotul din 20 iulie împotriva lui Hitler. Ulterior dr. John a reușit să treacă în Anglia. După întoarcerea sa în Germania, el a fost numit șef al „departamentului pentru apărarea constituției" de pe lîngă guvernul de la Bonn.

John a dat el însuși explicația acțiunii sale, pentru a cărei înfăptuire a ales ziua de 20 iulie, cînd se împlineau zece ani de la atentatul împotriva lui Hitler. „Cînd în decembrie 1950 am reluat conducerea departamentului meu în Republica Federală — a spus el — m-am consolat cu iluzia că voi munci pentru construirea noii Germanii care, curățată fiind de național-socialism, va da tuturor germanilor posibilitatea dezvoltării pașnice a vieții lor. Și în loc de aceasta, noi vedem astăzi o Germanie împărțită, care în urma divergențelor dintre răsărit și apus este amenințată de a deveni teatrul unui nou război, care nu numai că ne va aduce noi suferințe de neînchipuit dar, mai mult decît atît, va distruge însăși baza existenței poporului nostru ca națiune".

Cu drept cuvînt au intrat în panică clica lui Adenauer și stăpînii săi de la Washington la aflarea hotărîrii luate și a acțiunii înfăptuite de Otto John. Căci dr. John nu este o persoană pe care Bonnul și Washingtonul ar putea-o ignora sau desființa prin cîteva comunicate de presă. Otto John, fost pînă acum cîteva zile înalt demnitar al regimului de la Bonn, este un perfect cunoscător al situației din Germania occidentală precum și a proiectelor celor mai secrete ale lui Adenauer cu care era obligat să fie la curent în virtutea funcției pe care o deținea. Tocmai situația din Germania occidentală și soarta pe care o rezervă Germaniei regimul de la Bonn l-au făcut pe dr. John să-și piardă iluziile și să-și dea seama de propria-i răspundere pe care și-ar asuma-o în fața poporului german în cazul în care ar continua să colaboreze cu Adenauer.

La conferința de presă pe care a ținut-o la 11 august în sectorul democrat al Berlinului, în fața a peste 300 ziariști germani și străini, dr. John a făcut declarații de o excepțională însemnătate și gravitate. El a arătat, cu o bogată exemplificare concretă, cît de adînc este procesul de renazificare ce se desfășoară în Germania occidentală cu sprijinul clicii lui Adenauer și al autorităților americane. Dintre numeroase cazuri citate de John reținem pe acela al lui Naumann, conducător hitlerist notoriu, a cărui arestare de către autoritățile engleze sub acuzație de activitate subversivă fascistă a făcut mare vîlvă anul trecut. Procesul lui Naumann a fost însă mușamalizat și nu a avut loc nici pînă acum. Dr. John a mai arătat că, alături de fostele căpetenii naziste, la Bonn sînt în prezent în mare cinste militariștii care l-au servit pe Hitler. El a citat printre altele cazul fostului general nazist Ramcke.

Dr. John a mai arătat că principala cale de pătrundere a elementelor naziste în posturile cheie din Germania occidentală nu este activitatea lor directă și deschisă sub forma constituirii unui partid hitlerist, ci, potrivit indicațiilor lui Naumann, infiltrarea în partidele din coaliția guvernamentală de la Bonn. Așa se face că astăzi în Germania occidentală, după cum a arătat dr. John, „pretutindeni: în aparatul administrativ, în economie, în industrie, în universități, ori unde te-ai uita, vezi din nou naziști, iar odată cu ei a reînviat și spiritul care a dus poporul german la o catastrofă totală".

Dr. John a arătat că acest spirit este acel al pregătirii, după modelul lui Hitler, a unei „cruciade" împotriva răsăritului și îndeosebi împotriva Uniunii Sovietice. Această orientare agresivă a regimului de la Bonn, a spus dr. John, aparține în primul rînd Statelor Unite care pregătesc un nou război împotriva răsăritului. Planul american, la care s-a raliat Adenauer, este vechiul plan al lui Hitler: a duce războiul împotriva răsăritului, bazîndu-se pe occidentul deja înrobit. Calea pentru realizarea acestui plan este înfăptuirea „comunității defensive europene".

Partea cea mai însemnată și mai semnificativă a declarațiilor făcute de dr. John este aceea în care el demască substratul „comunității defensive europene" și scopurile secrete urmărite de clica lui Adenauer, în cadrul acestei comunități. Pentru Adenauer, a spus John, „comunitatea defensivă europeană" este doar un mijloc pentru crearea unor puternice forțe armate germane, care, mai devreme sau mai tîrziu, datorită preponderenței lor, vor înghiți celelalte contingente ale „comunității", inclusiv armata franceză. În cadrul „comunității defensive europene" unitățile germane vor putea fi transferate pe o cale mai simplă decît cea folosită de Hitler, adică fără război, pe teritoriul țărilor din Europa apuseană. Dr. John a arătat că în această privință un rol pregătitor îl are activitatea tot mai intensă depusă în Franța de spionii aflați în slujba organizației conduse în Germania occidentală de fostul general nazist Gehlen.

În ce privește pe germani, „comunitatea defensivă europeană" va fi un mijloc de recrutare de soldați pentru războiul pregătit de S.U.A. „Germanii — pe front!" — iată care este lozinca americană în ceea ce ne privește pe noi, germanii", a spus John. Perspectiva pe care ar rezerva-o Germaniei înfăptuirea planurilor agresive americane, sprijinite de Adenauer, nu poate să nu îngrijoreze profund pe orice patriot german. Un război pe teritoriul Germaniei nu ar însemna numai un îngrozitor război fratricid. „După război, a spus John, din Germania nu poate rămîne decît un cîmp mort, contaminat cu elemente radioactive".

Dr. John a făcut, în declarațiile sale, o destăinuire de o extremă importanță cu privire la existența unor acorduri suplimentare secrete la tratatul „comunității defensive europene". El l-a somat pe Adenauer să facă cunoscut poporului german conținutul acestor acorduri secrete. Trebuie spus că de nimic nu s-au temut mai mult Adenauer și stăpînii săi americani decît tocmai de această destăinuire. Ei încearcă acum, în zadar, prin „dezmînțiri" grăbite și neconvingătoare să-i micșoreze efectul. Dar este clar că nu vor reuși să scape de răspundere în fața poporului german și a celorlalte popoare din Europa.

John nu a făcut în declarațiile sale numai o zdrobitoare demascare a planurilor și perspectivelor legate de refacerea militarismului german. El a adresat totodată o serie de chemări tuturor germanilor, declarînd că ei pot împiedica înfăptuirea acestor planuri. „Războaiele nu se dezlănțuie singure, ca furtuna, a spus John. Ele sînt dezlănțuite numai de oameni. Or, aceasta înseamnă că războaiele pot fi și preîntîmpinate de oameni înșiși". John și-a exprimat o serie de păreri semnificative cu privire la posibilitățile de întărire a păcii. El a recunoscut posibilitatea coexistenței pașnice a capitalismului și comunismului și a declarat că a voi să distrugi comunismul, așa cum a încercat Hitler care și-a frînt gîtul și așa cum visează azi unele cercuri agresive americane, este o absurditate. Este semnificativ că cercuri burgheze din ce în ce mai largi din Occident recunosc astăzi, așa cum face John, că comunismul este o puternică și indestructibilă realitate, care reunește aproape jumătate din populația globului și care trebuie acceptată ca atare, indiferent dacă ea place sau nu cercurilor agresive din S.U.A. și alte țări capitaliste. Războiul pe care-l pregătesc americanii cu ajutorul lui Adenauer poate fi împiedicat și Germania poate fi îndrumată pe calea unificării pașnice, dacă vom refuza să îndeplinim planurile americane, a spus John.

Făcînd apel la înțelegerea dintre germanii din răsărit și cei din apus, John a arătat totodată absurditatea situației actuale în care Germania occidentală are mîinile legate din cauza embargoului american asupra comerțului cu răsăritul, în timp ce alte țări vest-europene pot face comerț cu răsăritul. Economia noastră, dacă vrea să existe, a spus el, are nevoie de schimburi cu răsăritul.

Acțiunea lui Otto John în favoarea intensificării luptei poporului german pentru unificarea pașnică și democratică a Germaniei va avea desigur un puternic ecou în rîndurile germanilor patrioți din ambele părți ale țării. Acțiunea lui John poate avea în același timp o mare înrîurire și asupra situației din alte țări ale Europei occidentale. „Declarațiile sale, relatează agenția „France Presse", au făcut o puternică impresie, chiar asupra acelora care nu înțeleg gestul său și nu-l aprobă". Nu degeaba Adenauer a ordonat în grabă cenzurarea tuturor știrilor în legătură cu „cazul John" și a convocat un consiliu de miniștri extraordinar consacrat examinării acestui caz. Cît este de mare încurcătura provocată de „cazul John" în cercurile conducătoare occidentale se vede și din faptul că a avut loc o ședință a reprezentanților celor trei înalți comisari din Germania ai puterilor occidentale, care au discutat „situația creată" în urma recentelor declarații ale lui John. Pe de altă parte Adenauer a hotărît să procedeze, după modelul american al lui Mc Carthy, la verificarea „loialității" funcționarilor publici din Germania occidentală.

Eforturile lui Adenauer și ale protectorilor săi nu pot ascunde însă că acțiunea lui Otto John se încadrează în evoluția generală a stării de spirit din Germania occidentală. Astfel, de mai multă vreme s-a observat că în Germania occidentală se produce, atît în legătură cu situația politică cît și cu înrăutățirea situației economice, o profundă schimbare în orientarea cercurilor celor mai largi ale opiniei publice, inclusiv în rîndurile unei părți a burgheziei. „Cazul John, a scris ziarul elvețian „Der Tag", este un simptom grăitor de criză. El arată țuturor acelora care încă nu au observat acest lucru că Germania occidentală stă pe un vulcan".

Importanța deosebită a declarațiilor lui John nu a fost subapreciată în nici una din țările vest-europene. Postul de radio Londra a recunoscut, de exemplu, că aceste declarații pot duce la o întărire a rezistenței poporului francez împotriva ratificării tratatelor „comunității defensive europene". Nu este desigur întîmplător că Adunarea Națională franceză a aminat cu o însemnată majoritate discutarea proiectului de modificare a constituției pînă după dezbaterea în parlament a chestiunii ratificării tratatelor „comunității defensive europene". Or, după cum se știe, proiectul de modificare a constituției franceze a fost elaborat de partizanii „comunității defensive europene" și era menit tocmai să ușureze adoptarea de către Adunare a tratatelor respective.

Pe măsură ce politica „comunității defensive europene" și a reînvierii militarismului german pierde teren în țările Europei, inclusiv în Germania occidentală, cîștigă tot mai mulți aderenți politica de pace susținută de Uniunea Sovietică prin propunerea unui tratat general european, care să constituie totodată un pas hotărîtor către rezolvarea pașnică și democratică a problemei germane.

A. CERNEA

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Dama de pică; Opera de Stat din Cluj: Năpasta (la Arenele Libertății); Național „I. L. Caragiale" (Comedia): Mielul turbat; Armatei: Furtuni de primăvară (la Teatrul de vară din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin"); Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Vara furtunoasă (la grădina „Filimon Sîrbu"); Teatrul Consiliului Central al Sindicatelor: Program de cîntece și dansuri.

CINEMATOGRAFE: Patria: Inimă rece; Republica, I. C. Frimu, Tineretului: Poemul dragostei; București, Grădina Progres: Mizerabilii (seria a II-a); Înfrățirea între popoare: În numele legii; 8 Martie, Ilie Pintilie: Marile speranțe; Elena Pavel: Aventură la castel; Lumina: Suspine pe stradă; Victoria: Căsătorie ciudată; Maxim Gorki: Vara pionierilor și Floarea roșie; Gh. Doja: Ernst Thälmann; Al. Popov: Tînăra gardă; Vasile Roaită: Flăcări deasupa Asiei; Cultural: Hamlet; Unirea: Prietenii nedespărțiți; C. David: Fiica regimentului; Al. Sahia: Cafeneaua de pe bulevard; Flacăra: Cîntecul de călinî; T. Vladimirescu: De la lăcrămioare pînă la căderea frunzelor; Arta: Sub jug; Miorița: Fanfan la Tulipe; Mosilor: O noapte la Veneția; 23 August: Vinovați fără vină; Danca Simo: Cînd trandafirul înflorește; Popular: Vacanța cu Andrei; 1 Mai: Dincolo de Dunăre; Volga: Echipa de pe strada noastră; M. Eminescu: Maeștrii baletului rus; 8 Mai: Nu-i pace sub măslini; Libertății: Ciocîrlia; N. Bălcescu: Aventură la Marienstadt; Rahova: Scutierul și cenușăreasa; O. Bancic: Iulia.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.40. — Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"